

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 20 maja 2019 r.
(OR. en)**

**2016/0362 (COD)
LEX 1923**

**PE-CONS 48/1/19
REV 1**

**EF 67
ECOFIN 165
DRS 14
CODEC 414**

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ZMIENIAJĄCA DYREKTYWĘ 2014/59/UE
W ODNIESIENIU DO ZDOLNOŚCI DO POKRYCIA STRAT I DOKAPITALIZOWANIA
INSTYTUCJI KREDYTOWYCH I FIRM INWESTYCYJNYCH
ORAZ DYREKTYWĘ 98/26/WE**

**DYREKTYWA
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...**

z dnia 20 maja 2019 r.

**zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE
w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat
i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych
oraz dyrektywę 98/26/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C 34 z 31.1.2018, s. 17.

² Dz.U. C 209 z 30.6.2017, s. 36.

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 maja 2019 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 9 listopada 2015 r. Rada Stabilności Finansowej opublikowała dokument określający podstawowe warunki (zwany dalej „standardem TLAC”) dotyczący całkowitej zdolności do pokrycia strat (zwanej dalej „TLAC”), który został zatwierdzony grupą G-20 w listopadzie 2015 r. Celem standardu TLAC jest zapewnienie, aby globalne banki o znaczeniu systemowym, w unijnych ramach zwane globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, miały zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania konieczną, aby pomóc w zapewnieniu, by – w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz bezpośrednio po jej zakończeniu – instytucje te mogły kontynuować wykonywanie funkcji krytycznych bez narażania na ryzyko środków finansowych podatników, tzn. środków publicznych, lub stabilności finansowej. W swoim komunikacie z dnia 24 listopada 2015 r. zatytułowanym „Droga do utworzenia unii bankowej”, Komisja zobowiązała się do przedstawienia do końca 2016 r. wniosku ustawodawczego, który umożliwiłby wdrożenie standardu TLAC do prawa Unii w terminie uzgodnionym na poziomie międzynarodowym, który upływa w 2019 r.

- (2) Podczas wdrażania standardu TLAC do prawa Unii należy wziąć pod uwagę istniejący specyficzny dla danej instytucji minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwany dalej „MREL”) który ma zastosowanie do wszystkich instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (zwanym dalej „instytucjami”) mających siedzibę w Unii, a także do każdego innego podmiotu określonego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE¹ (zwanego dalej „podmiotem”). Ponieważ standard TLAC i MREL mają wspólny cel, jakim jest zapewnienie, aby instytucje i podmioty mające siedzibę w Unii posiadały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, te dwa wymogi powinny stanowić uzupełniające się elementy wspólnych ram.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

Z punktu widzenia operacyjnego w przepisach unijnych należy wprowadzić zharmonizowany minimalny poziom standardu TLAC dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (zwany dalej „minimalnym wymogiem dotyczącym TLAC”) poprzez wprowadzenie zmian w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013¹, a kwestie związane ze specyficznym dla danej instytucji narzutem dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz specyficznym dla danej instytucji wymogiem mającym zastosowanie do instytucji niebędących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, zwanym dalej MREL, należy uregulować poprzez wprowadzenie ukierunkowanych zmian w dyrektywie 2014/59/UE i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014². Przepisy dyrektywy 2014/59/UE, zmienionej niniejszą dyrektywą, dotyczące zdolności instytucji i podmiotów do pokrycia strat i dokapitalizowania, powinny być stosowane w sposób spójny z przepisami rozporządzeń (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 806/2014 oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE³.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- (3) Brak zharmonizowanych przepisów unijnych w zakresie wdrażania standardu TLAC w Unii powoduje dodatkowe koszty i brak pewności prawa oraz utrudnia stosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji i podmiotów działających w skali transgranicznej. Brak zharmonizowanych przepisów unijnych skutkuje również zakłóceniami konkurencji na rynku wewnętrznym z uwagi na fakt, że ponoszone przez instytucje i podmioty koszty zapewnienia zgodności z obowiązującymi wymogami i standardem TLAC mogą się istotnie różnić w całej Unii. Dlatego też konieczne jest usunięcie tych przeszkód utrudniających funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz unikanie zakłóceń konkurencji wynikających z braku zharmonizowanych przepisów unijnych w zakresie wdrażania standardu TLAC. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszej dyrektywy jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

- (4) Zgodnie ze standardem TLAC w dyrektywie 2014/59/UE należy w dalszym ciągu uznawać zarówno strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego, jak i wielu punktów kontaktowych. Zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczego punktu kontaktowego tylko jeden podmiot powiązany – zazwyczaj jednostka dominująca – zostaje poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy inne podmioty powiązane – zazwyczaj operacyjne jednostki zależne – nie są poddawane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale przenoszą swoje straty i potrzeby w zakresie dokapitalizowania do podmiotu, który ma zostać poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wielu punktów kontaktowych dopuszcza się możliwość poddania więcej niż jednego podmiotu powiązanego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Precyzyjne zidentyfikowanie podmiotów, które mają zostać poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwanych dalej „podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), czyli podmiotów, wobec których można by podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak również jednostek zależnych należących do tych podmiotów (zwanych dalej „grupami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”), ma istotne znaczenie dla skutecznego zastosowania pożądanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zidentyfikowanie tych podmiotów jest również istotne dla ustalenia poziomu stosowania przepisów dotyczących zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania, które instytucje i podmioty powinny stosować. Konieczne jest zatem wprowadzenie pojęć „podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” i „grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oraz zmiana dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby wyraźnie zobowiązać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zidentyfikowania podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grupy oraz aby odpowiednio rozważyć konsekwencje wszelkich planowanych działań dla grupy w celu zapewnienia skutecznego przeprowadzenia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (5) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby instytucje i podmioty miały wystarczającą zdolność do pokrycia strat i dokapitalizowania, w celu zapewnienia sprawnego i szybkiego pokrywania strat i dokapitalizowania, przy minimalnym wpływie na podatników oraz stabilność finansową. Należy to osiągnąć w drodze przestrzegania przez instytucje specyficznego dla danych instytucji MREL, zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE.
- (6) Aby dostosować mianowniki wykorzystywane do pomiaru zdolności instytucji i podmiotów do pokrycia strat i dokapitalizowania do mianowników przewidzianych w standardzie TLAC, MREL powinien zostać wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko i miary ekspozycji całkowitej odpowiedniej instytucji lub podmiotu, a instytucje lub podmioty powinny jednocześnie spełniać poziomy wynikające z przeprowadzenia obu pomiarów.
- (7) Aby ułatwić planowanie długoterminowe emisji instrumentów oraz zagwarantować pewność w odniesieniu do niezbędnych buforów, należy zapewnić rynkom w odpowiednim czasie czytelne informacje na temat kryteriów kwalifikowalności wymaganych dla uznania instrumentów za zobowiązania kwalifikowalne TLAC lub MREL.

- (8) Aby zapewnić instytucjom i podmiotom mającym siedzibę w Unii równe warunki działania, w tym na poziomie światowym, kryteria kwalifikowalności zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji do celów MREL powinny zostać ściśle dostosowane do kryteriów w zakresie minimalnego wymogu dotyczącego TLAC przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, ale powinny podlegać uzupełniającym dostosowaniom i wymogom wprowadzonym w niniejszej dyrektywie. W szczególności niektóre instrumenty dłużne zawierające element o charakterze wbudowanego instrumentu pochodnego, takie jak niektóre strukturyzowane papiery wartościowe, powinny kwalifikować się - z zastrzeżeniem określonych warunków - do celów spełnienia MREL w zakresie, w jakim obejmują one ustaloną lub rosnącą kwotę główną podlegającą zwrotowi w terminie zapadalności, która jest znana z wyprzedzeniem, a z tym instrumentem pochodnym powiązany jest wyłącznie dodatkowy zysk, który jest uzależniony od wyników składnika aktywów referencyjnych. Mając na uwadze te warunki, oczekuje się, że te instrumenty dłużne cechuje wysoka zdolność do pokrycia strat i że mogą one zostać łatwo poddane umorzeniu lub konwersji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy instytucje lub podmioty posiadają fundusze własne przewyższające wymogi w zakresie funduszy własnych, fakt ten sam w sobie nie powinien mieć wpływu na decyzje dotyczące określenia MREL. Co więcej, instytucje i podmioty powinny mieć możliwość spełnienia dowolnej części określonego dla nich MREL za pomocą funduszy własnych.

- (9) Do zobowiązań wykorzystywanych w celu spełnienia MREL zalicza się, co do zasady, wszystkie zobowiązania z tytułu roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych wierzycieli (zobowiązania niepodporządkowane), chyba że nie spełniają one szczególnych kryteriów kwalifikowalności określonych w niniejszej dyrektywie. Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i podmiotów poprzez skuteczne korzystanie z instrumentu umorzenia lub konwersji długu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość wymagania spełnienia MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych, w szczególności w przypadku istnienia wyraźnych przesłanek świadczących o tym, że wierzyciele, wobec których stosuje się umorzenie lub konwersję, prawdopodobnie poniosą w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji straty, których wysokość przekraczałaby wysokość strat, jakie ponieśliby w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ocenić, czy konieczne jest wymaganie, aby instytucje i podmioty spełniły MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych, w przypadku gdy kwota zobowiązań wyłączonych z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu osiąga określony próg w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne spełniające MREL. Instytucje i podmioty powinny spełniać MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych w zakresie, w jakim jest to niezbędne, aby zapobiec sytuacji, w której straty poniesione przez ich wierzycieli byłyby większe niż straty, jakie ponieśliby oni w ramach standardowego postępowania upadłościowego.

- (10) Każde wymagane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podporządkowanie instrumentów dłużnych związane z MREL powinno pozostawać bez uszczerbku dla możliwości częściowego spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego TLAC za pomocą niepodporządkowanych instrumentów dłużnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, w zakresie, w jakim jest to dozwolone zgodnie ze standardem TLAC. W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających aktywa powyżej 100 mld EUR (największych banków) oraz w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach niektórych mniejszych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznanych za mogące stanowić ryzyko systemowe w przypadku upadłości, z uwzględnieniem powszechności występowania depozytów i braku instrumentów dłużnych w modelu finansowania, ograniczonego dostępu do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych oraz bazowania na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia MREL, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość wymagania, aby część MREL – równa poziomowi pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, zmienionej niniejszą dyrektywą – została spełniona za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych, w tym funduszy własnych wykorzystywanych do spełnienia wymogu połączonego bufora określonego w dyrektywie 2013/36/UE.

- (11) Na wniosek podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość obniżenia części MREL, który ma być spełniony za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych do wysokości limitu, który stanowi proporcjonalną wartość obniżenia możliwego na mocy art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do minimalnego wymogu dotyczącego TLAC określonego w tym rozporządzeniu. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość wymagania - zgodnie z zasadą proporcjonalności - spełnienia MREL za pomocą funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych w zakresie, w jakim ogólny poziom wymaganego podporządkowania w postaci pozycji funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w związku z obowiązkiem spełnienia przez instytucje i podmioty minimalnego wymogu TLAC, MREL oraz, w stosownych przypadkach, wymogu połączonego bufora na mocy dyrektywy 2013/36/UE, nie przekracza poziomu pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, zmienionej niniejszą dyrektywą, lub określonego w niniejszej dyrektywie wzoru opartego na wymogach ostrożnościowych w ramach filaru 1 i filaru 2 oraz wymogu połączonego bufora, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa.

- (12) W odniesieniu do określonych największych banków organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny – z zastrzeżeniem warunków podlegających ocenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – ograniczyć poziom minimalnego wymogu podporządkowania do określonego progu, uwzględniając przy tym również ewentualne ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy tych instytucji. Ograniczenie to powinno pozostawać bez uszczerbku dla możliwości ustalenia wymogu podporządkowania powyżej tego ograniczenia poprzez wymóg podporządkowania w ramach filara 2 – oraz z zastrzeżeniem warunków mających zastosowanie do filara 2 – na podstawie alternatywnych kryteriów, a mianowicie przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonalności i wiarygodności strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub poziomu ryzyka danej instytucji.
- (13) MREL powinien umożliwić instytucjom i podmiotom pokrycie oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w momencie utraty rentowności, stosownie do przypadku, oraz dokapitalizowanie po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny – w oparciu o wybraną przez siebie strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – należycie uzasadnić nałożony poziom MREL oraz bez zbędnej zwłoki dokonać przeglądu tego poziomu w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE. Nałożony poziom MREL jako taki powinien stanowić sumę kwoty oczekiwanych strat w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiadającej wymogom w zakresie funduszy własnych instytucji lub podmiotu oraz kwotę dokapitalizowania, która po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji, umożliwia danej instytucji lub podmiotowi spełnienie swoich wymogów w zakresie funduszy własnych niezbędnych do uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności zgodnie z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien korygować w dół lub w górę kwoty dokapitalizowania w celu uwzględnienia wszelkich zmian wynikających z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (14) Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość zwiększenia kwoty dokapitalizowania, aby zapewnić wystarczające zaufanie rynku do instytucji lub podmiotu po zrealizowaniu działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wymagany poziom bufora zaufania rynku powinien umożliwić instytucji lub podmiotowi dalsze spełnianie warunków uzyskania zezwolenia przez odpowiedni okres, w tym poprzez umożliwienie instytucji lub podmiotowi pokrycia kosztów związanych z restrukturyzacją jej działalności w następstwie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także utrzymanie wystarczającego zaufania rynku. Poziom bufora zaufania rynku powinien zostać ustalony w odniesieniu do części wymogu połączonego bufora określonego w dyrektywie 2013/36/UE. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny skorygować w dół poziom bufora zaufania rynku, jeżeli niższy poziom jest wystarczający do zapewnienia wystarczającego zaufania rynku, lub powinny skorygować ten poziom w górę, jeżeli wyższy poziom jest niezbędny do zapewnienia, aby w następstwie działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot nadal spełniał warunki otrzymania zezwolenia przez odpowiedni okres i utrzymał wystarczające zaufanie rynku.

- (15) Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1075¹ organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeanalizować bazę inwestorów w odniesieniu do instrumentów MREL poszczególnych instytucji lub podmiotów. W przypadku gdy znacząca część instrumentów MREL danej instytucji lub podmiotu jest w posiadaniu inwestorów detalicznych, którzy mogli nie otrzymać odpowiednich informacji dotyczących odnośnych ryzyk, sam ten fakt mógłby stanowić przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto, w przypadku gdy znaczna część instrumentów MREL danej instytucji lub podmiotu jest w posiadaniu innych instytucji lub podmiotów, systemowe skutki umorzenia lub konwersji również mogłyby stanowić potencjalną przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z rozmiaru i charakteru określonej bazy inwestorów, powinien on mieć możliwość zalecenia instytucji lub podmiotowi podjęcia działań w celu usunięcia tej przeszkody.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 184 z 8.7.2016, s. 1).

- (16) W celu zapewnienia, aby inwestorzy detaliczni nadmiernie nie inwestowali w określone instrumenty dłużne kwalifikowalne do MREL, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby minimalna kwota nominalna takich instrumentów była stosunkowo wysoka lub aby inwestycje w takie instrumenty nie stanowiły nadmiernej części portfela inwestora. Wymóg ten powinien mieć zastosowanie wyłącznie do instrumentów wyemitowanych po dniu transpozycji niniejszej dyrektywy. Wymóg ten nie jest w wystarczającym stopniu ujęty w dyrektywie 2014/65/UE, a zatem powinien być egzekwowalny na mocy dyrektywy 2014/59/UE i powinien pozostawać bez uszczerbku dla przepisów dotyczących ochrony inwestora przewidzianych w dyrektywie 2014/65/UE. W przypadku gdy w trakcie wykonywania swoich obowiązków organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znajdą dowody na potencjalne naruszenia dyrektywy 2014/65/UE, powinny mieć możliwość wymiany informacji poufnych z organami ds. nadzoru nad operacjami finansowymi do celów egzekwowania tej dyrektywy. Ponadto państwa członkowskie powinny mieć również możliwość dalszego ograniczenia oferowania i sprzedaży określonych innych instrumentów określonym inwestorom.
- (17) Aby zwiększyć możliwość przeprowadzenia ich skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość nakładania na globalne instytucje o znaczeniu systemowym specyficznego dla danej instytucji MREL w uzupełnieniu do minimalnego wymogu dotyczącego TLAC określonego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Ten specyficzny dla danej instytucji MREL powinien zostać nałożony wyłącznie w przypadku, gdy minimalny wymóg dotyczący TLAC jest niewystarczający do pokrycia strat i dokapitalizowania globalnej instytucji o znaczeniu systemowym w ramach wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (18) Ustalając poziom MREL, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny brać pod uwagę stopień znaczenia systemowego danej instytucji lub podmiotu oraz potencjalny niekorzystny wpływ jej upadłości na stabilność finansową. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględniać konieczność zapewnienia równych warunków działania tak globalnym instytucjom o znaczeniu systemowym, jak i innym porównywalnym instytucjom lub podmiotom o znaczeniu systemowym w Unii. Dlatego też MREL instytucji lub podmiotów, które nie są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym, lecz których znaczenie systemowe w Unii jest porównywalne do znaczenia systemowego globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, nie powinien niewspółmiernie odbiegać od poziomu i składu MREL ustalanego na ogół dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.
- (19) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 instytucje lub podmioty uznane za podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać MREL wyłącznie na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Oznacza to, że aby spełnić swój MREL, podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do emisji kwalifikowalnych instrumentów i pozycji na rzecz wierzycieli zewnętrznych będących osobami trzecimi, wobec których zastosowano by umorzenie lub konwersję, w przypadku gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest poddany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (20) Instytucje lub podmioty, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinny spełniać MREL na poziomie indywidualnym. Potrzeby tych instytucji lub podmiotów w zakresie pokrycia strat i dokapitalizowania powinny być na ogół zaspokajane przez ich odpowiednie podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez bezpośrednie lub pośrednie nabycie przez te podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez te instytucje lub podmioty oraz poprzez ich umorzenie lub konwersję na instrumenty właścicielskie z chwilą, gdy te instytucje lub podmioty utracą rentowność. MREL mający zastosowanie do instytucji lub podmiotów, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jako taki, powinien być stosowany łącznie i spójnie z wymogami mającymi zastosowanie do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Powinno to umożliwić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez poddawania niektórych jej jednostek zależnych restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając tym samym potencjalnie niekorzystnego oddziaływania na rynek. Stosowanie MREL do instytucji lub podmiotów, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinno być zgodne z wybraną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności nie powinno zmieniać stosunku własności między instytucjami lub podmiotami a ich grupą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po dokapitalizowaniu tych instytucji lub podmiotów.
- (21) Jeżeli zarówno podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednostka dominująca, jak i jej jednostki zależne, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość odstąpienia od stosowania MREL mającego zastosowanie do tych jednostek zależnych, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub zezwolić im na spełnienie MREL za pomocą zabezpieczonych gwarancji między jednostką dominującą a jej jednostkami zależnymi, które można uruchomić, gdy spełnione zostaną uwarunkowania czasowe równoważne uwarunkowaniom czasowym pozwalającym na umorzenie lub konwersję zobowiązań kwalifikowalnych. Zabezpieczenie gwarancji powinno być wysoce płynne i charakteryzować się minimalnym ryzykiem rynkowym i kredytowym.

- (22) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 przewiduje, że właściwe organy mogą odstąpić od stosowania niektórych wymogów dotyczących wypłacalności i płynności w odniesieniu do instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym („sieci współpracy”) w przypadku gdy zostaną spełnione pewne określone warunki. Aby uwzględnić specyfikę takich sieci współpracy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny także mieć możliwość odstąpienia od stosowania MREL mającego zastosowanie do takich instytucji kredytowych i organu centralnego na warunkach podobnych do warunków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 w przypadku gdy instytucje kredytowe i organ centralny mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny także mieć możliwość traktowania instytucji kredytowych i organu centralnego jako całości przy ocenianiu warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość zapewniania zgodności z zewnętrznym MREL grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości na różne sposoby, w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności każdej z grup, poprzez wliczenie zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów, od których, zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagają, aby wyemitowały instrumenty kwalifikujące się do objęcia MREL poza grupą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (23) Aby zapewnić odpowiednie poziomy MREL na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organami odpowiedzialnymi za ustalenie poziomu MREL powinny być organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostki dominującej najwyższego szczebla oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla innych podmiotów wchodzących w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Do rozwiązywania wszelkich sporów między organami uprawniony jest Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010¹, z zastrzeżeniem warunków i ograniczeń określonych w niniejszej dyrektywie.
- (24) Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny odpowiednio odnosić się do wszelkich przypadków naruszenia minimalnego wymogu dotyczącego TLAC i MREL oraz zaradzić takim naruszeniom. Ponieważ naruszenie tych wymogów mogłoby stanowić przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, należy skrócić obowiązujące procedury usuwania przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby szybko reagować na wszelkie naruszenia wymogów. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również możliwość wymagania od instytucji lub podmiotów zmiany profili zapadalności instrumentów i pozycji kwalifikowalnych oraz przygotowania i wdrożenia planów w celu przywrócenia poziomu tych wymogów. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również możliwość zakazania wypłaty niektórych zysków w przypadku, gdy uznają, że dana instytucja lub podmiot nie spełnia wymogu połączonego bufora zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, gdy jest on uznawany za uzupełnienie MREL.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (25) Aby zapewnić przejrzyste stosowanie MREL, instytucje i podmioty powinny przekazywać swoim właściwym organom oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdania dotyczące ich MREL, poziomów zobowiązań kwalifikowalnych i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji oraz elementów składowych tych zobowiązań, w tym ich profilu zapadalności oraz uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym, oraz powinny regularnie podawać informacje na ten temat do wiadomości publicznej. W przypadku instytucji lub podmiotów objętych minimalnym wymogiem dotyczącym TLAC, częstotliwość przekazywania sprawozdań dla organów nadzoru oraz ujawniania informacji o specyficznym dla danej instytucji MREL zgodnie z niniejszą dyrektywą powinna być spójna z częstotliwością przekazywania stosownych informacji w odniesieniu do minimalnego wymogu dotyczącego TLAC przewidzianą w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013. Choć w niektórych przypadkach określonych w niniejszej dyrektywie należy zezwolić na stosowanie wobec określonych instytucji lub podmiotów pełnych lub częściowych wyłączeń z obowiązków składania sprawozdań i ujawniania informacji, wyłączenia takie nie powinny ograniczać uprawnień organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do żądania informacji do celów wykonywania ich obowiązków na mocy dyrektywy 2014/59/UE, zmienionej niniejszą dyrektywą.

- (26) Wymóg uwzględniania umownego uznania skutków zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w umowach lub instrumentach generujących zobowiązania, które są regulowane przez przepisy prawa państw trzecich, powinien ułatwić i usprawnić proces umarzania lub konwersji tych zobowiązań w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uzgodnienia umowne – o ile zostaną one prawidłowo opracowane i powszechnie przyjęte – mogą stanowić możliwe rozwiązanie w przypadkach transgranicznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do czasu opracowania ustawowego podejścia na mocy prawa Unii lub opracowania zachęt do wybierania prawa państwa członkowskiego w odniesieniu do umów lub przyjęcia we wszystkich jurysdykcjach państw trzecich ustawowych ram uznawania mających na celu umożliwienie przeprowadzenia skutecznej transgranicznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Nawet w przypadku ustawowych ram uznawania uzgodnienia umowne dotyczące uznawania powinny pomóc poszerzyć wiedzę wierzycieli, którzy zawarli umowy niepodlegające prawu państwa członkowskiego, na temat możliwych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotów podlegających prawu Unii. Mogłyby jednak mieć miejsce sytuacje, w których instytucje lub podmioty nie mają możliwości włączenia tych postanowień umownych do umów lub instrumentów generujących określone zobowiązania, w szczególności zobowiązania, które nie są wyłączone ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy dyrektywy 2014/59/UE, depozyty gwarantowane lub instrumenty funduszy własnych.

Przykładowo w pewnych okolicznościach za niewykonalne można by uznać włączenie postanowień dotyczących klauzuli umownego uznania do umów ustanawiających zobowiązanie, w przypadkach gdy w prawie państwa trzeciego włączenie przez instytucję lub podmiot takich klauzul do umów lub instrumentów generujących zobowiązania, które są regulowane przez przepisy tego państwa trzeciego, jest niezgodne z prawem, w przypadku gdy instytucja lub podmiot nie mają indywidualnych uprawnień do zmiany postanowień umownych ze względu na to, że są one narzucone przez międzynarodowe protokoły lub opierają się na postanowieniach warunkach standardowych uzgodnionych na poziomie międzynarodowym, lub w przypadku gdy zobowiązanie, które byłoby objęte wymogiem umownego uznania, jest uzależnione od naruszenia umowy lub wynika z gwarancji, kontrgwarancji lub innych instrumentów wykorzystywanych w kontekście finansowych operacji handlowych. Jednakże odmowy kontrahenta na wyrażenie zgody na związanie się klauzulą umownego uznania umorzenia lub konwersji długu nie należy jako takiej uznawać za przesłankę niewykonalności. EUNB powinien opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych do przyjęcia przez Komisję zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu bardziej precyzyjnego wskazywania przypadków niewykonalności. Stosując te regulacyjne standardy techniczne oraz biorąc pod uwagę specyfikę danego rynku, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien określić, w przypadku gdy uzna to za konieczne, kategorie zobowiązań, w przypadku których mogłyby występować przesłanki niewykonalności. W tym kontekście, to instytucja lub podmiot powinny ustalać, czy włączenie klauzuli uznania umorzenia lub konwersji długu do danej umowy lub rodzaju umów jest niewykonalne. Instytucje i podmioty powinny regularnie przekazywać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji aktualne informacje o postępach we wdrażaniu postanowień dotyczących umownego uznania.

W tym kontekście instytucje i podmioty powinny wskazywać umowy lub rodzaje umów, w odniesieniu do których włączenie klauzuli uznania umorzenia lub konwersji długu jest niewykonalne, oraz podawać powód takiej oceny. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny, w rozsądnych ramach czasowych, przeprowadzać ocenę dokonanych przez instytucję lub podmiot ustaleń dotyczących niewykonalności włączenia postanowień dotyczących klauzul umownego uznania do umów ustanawiających zobowiązanie oraz podejmować działania w celu wyeliminowania wszelkich nieprawidłowych ocen i usunięcia wszelkich przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z niewłączeniem postanowień dotyczących klauzuli umownego uznania. Instytucje i podmioty powinny być gotowe uzasadnić swoje ustalenia, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego zażąda. Ponadto, w celu zapewnienia, aby nie miało to wpływu na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i podmiotów, zobowiązania, w odniesieniu do których nie włączono stosownych postanowień umownych, nie powinny kwalifikować się do celów spełnienia MREL.

- (27) Przydatne i niezbędne jest dostosowanie uprawnień organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia na ograniczony okres określonych zobowiązań umownych instytucji i podmiotów. W szczególności wykonywanie tego uprawnienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być możliwe zanim dana instytucja lub podmiot zostaną poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, od chwili, gdy stwierdzono, że dana instytucja lub podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożona lub zagrożony upadłością, jeżeli nie jest natychmiast dostępny środek sektora prywatnego, który zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozsądnym terminie zapobiegłby upadłości instytucji lub podmiotu, oraz jeżeli wykonywanie tego uprawnienia uważa się za niezbędne w celu uniknięcia dalszego pogorszenia kondycji finansowej instytucji lub podmiotu. W tym kontekście organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość wykonania tego uprawnienia, jeżeli uważają, że środek sektora prywatnego, który jest natychmiast dostępny, nie jest odpowiedni. Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań umownych pozwoliłoby też organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na ustalenie, czy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji leży w interesie publicznym, na wybranie najbardziej odpowiednich instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub na zapewnienie skutecznego zastosowania jednego lub większej liczby tych instrumentów. Zawieszenie powinno obowiązywać nie dłużej niż dwa dni robocze. Od chwili upływu tego maksymalnego terminu zawieszenie mogłoby być w dalszym ciągu stosowane po podjęciu decyzji o uruchomieniu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (28) Aby uprawnienie do zawieszenia określonych zobowiązań umownych było stosowane w sposób proporcjonalny, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość uwzględnienia okoliczności każdego indywidualnego przypadku i ustalania odpowiednio zakresu zawieszenia. Powinny one również mieć możliwość zezwalania na określone płatności w poszczególnych przypadkach - w szczególności, między innymi, wydatki administracyjne instytucji lub podmiotu. Powinna również istnieć możliwość zastosowania uprawnienia do zawieszenia do kwalifikujących się depozytów. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny jednak skrupulatnie oceniać adekwatność stosowania tego uprawnienia do określonych kwalifikujących się depozytów, w szczególności depozytów gwarantowanych osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, a także oceniać, czy zastosowanie zawieszenia wobec takich depozytów wiązało by się z ryzykiem wystąpienia poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych. W przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia określonych zobowiązań umownych zostaje wykonane w odniesieniu do depozytów gwarantowanych, depozytów tych nie należy uznawać za niedostępne do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE¹. W celu zapewnienia, aby w trakcie okresu zawieszenia deponenci nie doświadczali trudności finansowych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia przepisów zezwalających im na wypłacanie określonej dziennej kwoty.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

- (29) W trakcie okresu zawieszenia organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również rozważyć, między innymi w oparciu o plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji lub podmiotu, możliwość niepoddawania ostatecznie instytucji lub podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lecz zamiast tego ich likwidacja na mocy prawa krajowego. W takich przypadkach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny ustanowić rozwiązania, jakie uważają za stosowne, aby zapewnić odpowiednią koordynację działań z odpowiednimi organami krajowymi oraz aby zapewnić, by zawieszenie nie obniżyło skuteczności procesu likwidacji.
- (30) Uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy nie powinno mieć zastosowania do zobowiązań względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, banków centralnych, kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie, lub kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA). Dyrektywa 98/26/WE zmniejsza ryzyko związane z udziałem w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności poprzez zmniejszanie zakłóceń w razie niewypłacalności uczestnika takiego systemu. W celu zapewnienia odpowiedniego stosowania tych zabezpieczeń w sytuacjach kryzysowych przy zachowaniu odpowiedniego poziomu pewności dla operatorów systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz innych uczestników rynku, należy zmienić dyrektywę 2014/59/UE, aby przewidywała, że środek w zakresie zapobiegania kryzysom, zawieszenie zobowiązania na mocy art. 33a lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego jako takie nie powinny być uznawane za część postępowania upadłościowego w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że są nadal wykonywane istotne zobowiązania wynikające z umowy. Żaden przepis dyrektywy 2014/59/UE nie powinien jednak powodować uszczerbku dla działania systemu określonego na mocy dyrektywy 98/26/WE lub prawa do ochrony zabezpieczenia gwarantowanego przez tę dyrektywę.

- (31) Jednym z kluczowych aspektów skutecznego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zapewnienie, aby – po objęciu instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – ich kontrahenci w ramach umów finansowych nie mogli zlikwidować swoich pozycji wyłącznie w wyniku objęcia tych instytucji lub podmiotów restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być uprawnione do zawieszenia zobowiązania do płatności lub dostawy należne na mocy umowy z instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz powinny być uprawnione do ograniczenia na czas określony praw kontrahentów do zamknięcia, przyspieszenia wykonania lub rozwiązania w innej formie umów finansowych. Wymogi te nie mają bezpośredniego zastosowania do umów podlegających prawu państwa trzeciego. W związku z brakiem ustawowych ram uznawania w wymiarze transgranicznym, państwa członkowskie powinny wymagać, aby instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) dyrektywy 2014/59/UE, włączały do stosownych umów finansowych postanowienia umownego uznającego, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonać wobec danej umowy uprawnienia do zawieszenia niektórych zobowiązań do płatności i dostawy, ograniczenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności lub czasowego zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy oraz objęcia ich wymogami określonymi w art. 68, tak jakby dana umowa finansowa była regulowana przepisami prawa ośnośnego państwa członkowskiego. Taki obowiązek powinien być przewidziany w zakresie, w jakim dana umowa jest objęta zakresem tych przepisów. A zatem obowiązek włączania klauzuli umownej nie powstaje w odniesieniu do art. 33a, 69, 70 i 71 dyrektywy 20014/59/UE, zmienionej niniejszą dyrektywą, na przykład w przypadku umów z kontrahentami centralnymi lub operatorami systemów wyznaczonymi do celów dyrektywy 98/26/WE, ponieważ w odniesieniu do tych umów – nawet jeśli są one regulowane przepisami prawa ośnośnego państwa członkowskiego – organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie posiadają uprawnień na mocy tych artykułów.

- (32) Wyłączenie konkretnych zobowiązań instytucji lub podmiotów z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub z zakresu uprawnień do zawieszenia określonych zobowiązań do płatności i dostawy, ograniczenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności lub czasowego zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE powinno również obejmować zobowiązania wobec kontrahentów centralnych mających siedzibę w Unii oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA.
- (33) W celu zapewnienia jednolitego rozumienia pojęć stosowanych w różnych instrumentach prawnych, do dyrektywy 98/26/WE należy włączyć definicje i pojęcia wprowadzone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012¹ dotyczące „kontrahenta centralnego” lub „CCP” oraz „uczestnika”.
- (34) Dyrektywa 98/26/WE zmniejsza ryzyko związane z udziałem instytucji i innych podmiotów w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, w szczególności poprzez zmniejszenie zakłóceń w razie niewypłacalności uczestnika takiego systemu. Motyw 7 tej dyrektywy wyjaśnia, że państwa członkowskie mogą stosować przepisy tej dyrektywy do instytucji krajowych, bezpośrednio uczestniczących w systemach regulowanych przepisami prawa państwa trzeciego, i do zabezpieczenia dostarczonego w związku z uczestnictwem w takich systemach. Ze względu na globalny rozmiar i charakter działań niektórych systemów regulowanych przepisami prawa państwa trzeciego oraz większy udział w takich systemach podmiotów mających siedzibę w Unii, Komisja powinna dokonać przeglądu sposobów stosowania przez państwa członkowskie możliwości przewidzianej w motywie 7 tej dyrektywy oraz ocenić potrzebę dalszych zmian w tej dyrektywie w odniesieniu do takich systemów.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- (35) Aby umożliwić skuteczne stosowanie uprawnień do ograniczenia, umorzenia lub konwersji pozycji funduszy własnych bez naruszania przy tym zabezpieczeń wierzycieli na mocy niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w ramach standardowego postępowania upadłościowego stopień uprzywilejowania roszczeń wynikających z pozycji funduszy własnych był niższy niż stopień uprzywilejowania wszelkich innych roszczeń podporządkowanych. Instrumenty, które jedynie częściowo są uznawane jako fundusze własne, należy nadal traktować jako roszczenia wynikające z funduszy własnych w odniesieniu do ich całej kwoty. Częściowe uznanie mogłoby wynikać na przykład z zastosowania przepisów dotyczących zasady praw nabytych, które częściowo wyłączają instrument, lub z zastosowania kalendarza amortyzacji instrumentów w Tier II określonego w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013.
- (36) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie określenie jednolitych przepisów dotyczących ram w zakresie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji i podmiotów, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (37) Aby zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na transpozycję i przygotowanie do stosowania niniejszej dyrektywy w swoim prawie krajowym, powinny one mieć na to osiemnaście miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Jednakże przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej powinny być stosowane od dnia 1 stycznia 2024 r. w celu zapewnienia, aby instytucje i podmioty w całej Unii miały odpowiednio dużo czasu na osiągnięcie wymaganego poziomu MREL w sposób uporządkowany,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1
Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE

W dyrektywie 2014/59/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »jednostka zależna« oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a do celów stosowania art. 7, 12, 17, 18, art. 45–45m, art. 59–62 oraz art. 91 i 92 niniejszej dyrektywy do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w pkt 83b lit. b) niniejszego ustępu obejmuje - w stosownych przypadkach oraz stosownie do przypadku - instytucje kredytowe trwale powiązane z organem centralnym, sam organ centralny oraz ich odpowiednie jednostki zależne, z uwzględnieniem sposobu, w jaki takie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi art. 45e ust. 3 niniejszej dyrektywy;
 - 5a) »istotna jednostka zależna« oznacza istotną jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 135 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

b) dodaje się punkt w brzmieniu:

„68a) »kapitał podstawowy Tier I« oznacza kapitał podstawowy Tier I obliczony zgodnie z art. 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

c) w pkt 70 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązań kwalifikowalnych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji”;

d) pkt 71 otrzymuje brzmienie:

„71) »zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji« oznaczają zobowiązania i instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), i które nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 2;

71a) »zobowiązania kwalifikowalne« oznaczają zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, które spełniają – stosownie do przypadku – warunki określone w art. 45b lub w art. 45f ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, oraz instrumenty w Tier II, które spełniają warunki określone w art. 72a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 575/2013;

71b) »podporządkowane instrumenty kwalifikowalne« oznaczają instrumenty, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 3-5 tego rozporządzenia;”;

e) dodaje się punkty w brzmieniu:

„83a) »podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:

- a) osobę prawną mającą siedzibę w Unii, która zgodnie z art. 12 jest wskazana przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako podmiot, w odniesieniu do którego w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub
- b) instytucję, która nie jest częścią grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, w odniesieniu do której w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonym zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy przewidziano działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

83b) »grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji« oznacza:

- a) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne, które nie są:
 - (i) same podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (ii) jednostkami zależnymi innych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub
 - (iii) podmiotami mającymi siedzibę w państwie trzecim, które nie wchodzą w skład grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani ich jednostkami zależnymi; lub

- b) instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, oraz sam organ centralny, gdy co najmniej jedna z tych instytucji kredytowych lub organ centralny jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz ich odnośne jednostki zależne;

83c) »globalna instytucja o znaczeniu systemowym« oznacza globalną instytucję o znaczeniu systemowym zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 133 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;»;

- f) dodaje się punkt w brzmieniu:

„109) »wymóg połączonego bufora« oznacza wymóg połączonego bufora zdefiniowany w art. 128 pkt 6 dyrektywy 2013/36/UE.”;

- 2) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 6 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Przeglądu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, dokonuje się po zrealizowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59.

Przy ustalaniu terminów, o których mowa w ust. 7 lit. o) i p) niniejszego artykułu, w okolicznościach, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia termin spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 104b dyrektywy 2013/36/UE.”;

b) ust. 7 lit. o) i p) otrzymują brzmienie:

„o) wymogi o których mowa w art. 45e i 45f oraz termin osiągnięcia tego poziomu zgodnie z art. 45m;

p) w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje art. 45b ust. 4, 5 lub 7, termin osiągnięcia zgodności przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 45m;”;

3) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych oraz po konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla istotnych oddziałów, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, sporządzały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa środki, które należy podjąć w odniesieniu do:

a) unijnej jednostki dominującej;

b) jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę w Unii;

c) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d); oraz

- d) z zastrzeżeniem tytułu VI – jednostek zależnych należących do grupy i mających siedzibę poza Unią.

Zgodnie ze środkami, o których mowa w akapicie pierwszym, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa w odniesieniu do każdej grupy podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

- b) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w scenariuszach, o których mowa w art. 10 ust. 3, oraz skutki tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do innych podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jednostki dominującej oraz instytucji zależnych;

aa) w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutki tych działań dla obu poniższych:

- (i) innych podmiotów powiązanych należących do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (ii) innych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) zawiera analizę tego, w jakim zakresie można by w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające nabycie przez osobę trzecią całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych lub grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;

(ii) lit. e) otrzymuje brzmienie:

- „e) określa wszelkie dodatkowe działania, nieuwjęte w niniejszej dyrektywie, jakie odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają podjąć w odniesieniu do podmiotów w ramach poszczególnych grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;”;

4) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 4 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planowanie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 12 ust. 3 lit. aa), uwzględnia się we wspólnej decyzji, zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.”;

- b) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną, który wyrazi sprzeciw wobec grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, samodzielnie podejmuje decyzję oraz w stosownych przypadkach wskazuje podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składającej się z podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z takich indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

15) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonalne i wiarygodne jest przeprowadzenie likwidacji podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej grupy poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej grupy, przy jednoczesnym unikaniu w jak największym stopniu wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemów finansowych państw członkowskich, w których zlokalizowane są podmioty powiązane lub oddziały grupy, lub w innych państwach członkowskich lub w Unii, w tym szerszej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, z myślą o zapewnieniu ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez te podmioty powiązane, w przypadku gdy możliwe jest ich łatwe rozdzielenie we właściwym czasie, lub w inny sposób.

Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamiają we właściwym czasie EUNB w przypadku gdy przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy, o których mowa w ust. 1, poddały ocenie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem.

Ocenę, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przeprowadza się w uzupełnieniu do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy oraz dokonuje się jej w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 16a

Uprawnienie do zakazania wypłat niektórych zysków

1. W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, gdy spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia tego wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu jest uprawniony - zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu - do zakazania temu podmiotowi wypłaty zysków powyżej maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie związanej z minimalnym wymogiem w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (zwanej dalej „MMDA”), obliczonej zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, poprzez którekolwiek z następujących działań:
 - a) dokonywanie wypłaty zysków związanej z kapitałem podstawowym Tier I;

- b) podejmowanie zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, lub wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do wypłaty zostało podjęte w okresie, gdy podmiot nie spełniał wymogu połączonego bufora; lub
- c) dokonywanie płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.

W przypadku gdy podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w akapicie pierwszym, niezwłocznie powiadamia o tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu, po konsultacji z właściwym organem, bez zbędnej zwłoki ocenia, czy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę wszystkie poniższe elementy:

- a) przyczynę, czas trwania i skalę tego niespełnienia wymogu oraz jego wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zmiany w sytuacji finansowej podmiotu oraz prawdopodobieństwo spełnienia, w najbliższej przyszłości, warunku, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. a);
- c) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 1;

- d) w przypadku gdy podmiot nie jest w stanie zastąpić zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub art. 45b lub art. 45f ust. 2 niniejszej dyrektywy - czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku;
- e) czy wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, jest najbardziej adekwatnym i proporcjonalnym sposobem na zaradzenie sytuacji podmiotu, biorąc pod uwagę jego ewentualny wpływ zarówno na warunki finansowania, jak i na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego podmiotu.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza kolejne oceny tego, czy należy wykonać uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, co najmniej raz na miesiąc i tak długo, jak podmiot znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1.

- 3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że podmiot nadal znajduje się w sytuacji, o której mowa w ust. 1, dziewięć miesięcy po powiadomieniu o takiej sytuacji przez podmiot, wykonuje on – po konsultacji z właściwym organem – uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, z wyjątkiem przypadków gdy stwierdzi, po dokonaniu oceny, że spełnione są co najmniej dwa z następujących warunków:

- a) niespełnienie wymogu wynika z poważnych zakłóceń funkcjonowania rynków finansowych, co prowadzi do silnego napięcia na rynku w wielu segmentach rynków finansowych;

- b) zakłócenia, o których mowa w lit. a), powodują nie tylko zwiększoną zmienność cenową instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu lub większe koszty dla podmiotu, ale prowadzą też do całkowitego lub częściowego zamknięcia rynków, w związku z czym podmiot nie może emitować instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych na tych rynkach;
- c) zamknięcie rynku, o którym mowa w lit. b), dotyczy nie tylko danego podmiotu, ale również wielu innych podmiotów;
- d) zakłócenia, o których mowa w lit. a), uniemożliwiają danemu podmiotowi emitowanie instrumentów funduszy własnych i instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających, aby zaradzić niespełnieniu wymogu; lub
- e) wykonanie uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, prowadzi do negatywnych skutków ubocznych dla części sektora bankowego, osłabiając w ten sposób potencjalnie stabilność finansową.

W przypadku gdy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia właściwy organ o swojej decyzji oraz podaje pisemne wyjaśnienie swojej oceny.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza co miesiąc kolejną ocenę tego, czy zastosowanie ma wyjątek, o którym mowa w akapicie pierwszym.

4. M-MDA oblicza się jako iloczyn sumy obliczonej zgodnie z ust. 5 i współczynnika ustalonego zgodnie z ust. 6. Od M-MDA odlicza się każdą kwotę wynikającą ze wszelkich działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c).
5. Kwota, która ma zostać pomnożona zgodnie z ust. 4, składa się z:
- a) wszelkich zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;
powiększonych o
 - b) wszelkie zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po odliczeniu wszelkich wypłat zysków lub wszelkich płatności wynikających z działań, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszego artykułu;
pomniejszonych o
 - c) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w lit. a) i b) niniejszego ustępu miały zostać zatrzymane.

6. Współczynnik, o którym mowa w ust. 4, ustala się w następujący sposób:
- a) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0;
 - b) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia któregokolwiek z wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w drugim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,2;
 - c) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w trzecim kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,4;

- d) w przypadku gdy utrzymywany przez podmiot kapitał podstawowy Tier I, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogów określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu wymogu połączonego bufora, współczynnik ten wynosi 0,6.

Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli wymogu połączonego bufora obliczane są w następujący sposób:

$$\text{dolny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{górny kres kwartyla} = \frac{\text{wymóg połączonego bufora}}{4} \times Q_n$$

gdzie » Q_n « = numer porządkowy danego kwartyla.”;

7) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby – jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu dokonanej zgodnie z art. 15 i 16 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem, ustali, że istnieją istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu – ten organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pisemnie powiadomił o wynikach swoich ustaleń dany podmiot, właściwy organ oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 podmiot przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków służących ograniczeniu lub usunięciu istotnych przeszkód wskazanych w powiadomieniu.

W terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu podmiot przedstawia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków mających na celu zapewnienie przestrzegania przez ten podmiot art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy oraz spełnienie przez niego wymogu połączonego bufora, wraz z terminami wdrożenia tych środków, w przypadku gdy istotna przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynika z którejkolwiek z poniższych sytuacji:

- a) podmiot spełnia wymóg połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie każdego z wymogów, o których mowa w art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2013/36/UE, lecz nie spełnia wymogu połączonego bufora, gdy jest on uznawany za uzupełnienie wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy, gdy obliczeń dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy; lub
- b) podmiot nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub wymogów, o których mowa w art. 45c i 45d niniejszej dyrektywy.

Termin wdrożenia środków zaproponowanych na podstawie akapitu drugiego uwzględnia przyczyny zaistnienia istotnej przeszkody.

Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki zaproponowane na podstawie akapitu pierwszego i drugiego skutecznie ograniczają lub usuwają daną istotną przeszkodę.

4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że środki zaproponowane przez podmiot zgodnie z ust. 3 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie danych przeszkód, organ ten – bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego organu – wymaga od danego podmiotu, aby podjął alternatywne środki, które mogą pozwolić osiągnąć ten cel, oraz pisemnie powiadamia o tych środkach dany podmiot, który w ciągu miesiąca przedstawia propozycję planu zapewniającego zgodność podmiotu z tymi środkami.

Wskazując alternatywne środki, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi wykazać, dlaczego środki zaproponowane przez dany podmiot nie byłyby w stanie usunąć przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykazać, że zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w usuwaniu tych przeszkód. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę zagrożenie, jakie te przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwarzają dla stabilności finansowej, oraz wpływ środków na działalność danego podmiotu, jego stabilność oraz zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę.”;

- c) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w lit. a), b), d), e), g) i h) wszystkie formy gramatyczne wyrazu „instytucja” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazu „podmiot”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„ha) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami określonymi w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, z wymogiem połączonego bufora oraz z wymogami, o których mowa w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonymi jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013;”;

(iii) lit. i), j) oraz k) otrzymują brzmienie:

„i) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 45e lub art. 45f;

- j) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do podjęcia wszelkich innych działań w celu spełnienia minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45e lub art. 45f, w tym w szczególności w celu podjęcia próby ponownego negocjowania wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, które wyemitowały, z myślą o zapewnieniu, aby każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania lub instrumentu została wykonana na mocy prawa jurysdykcji regulującego to zobowiązanie lub ten instrument;
- ja) w celu zapewnienia stałej zgodności z art. 45e lub 45f, zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do zmiany profilu zapadalności:
 - (i) instrumentów funduszy własnych, po uzyskaniu zgody właściwego organu; oraz
 - (ii) zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 45b i art. 45f ust. 2 lit. a);
- k) w przypadku gdy podmiot jest jednostką zależną holdingu mieszanego, zobowiązanie tego holdingu mieszanego do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej dany podmiot, jeżeli jest to niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień, o których mowa w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.”;

d) art. 17 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przed określeniem jakiegokolwiek środka, o którym mowa w ust. 4, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem oraz, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym krajowym organem makroostrożnościowym, należycie rozważy potencjalny wpływ tych środków na konkretny podmiot, wewnętrzny rynek usług finansowych oraz stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich i w całej Unii.”;

8) w art. 18 ust. 1–7 otrzymują brzmienie:

„1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych, po konsultacji z kolegium organów nadzoru i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, rozważają ocenę wymaganą na mocy art. 16 w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą stosowania środków określonych zgodnie z art. 17 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich jednostek zależnych, które są podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1, i które są częścią grupy.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które przekazują go jednostkom zależnym podlegającym ich kompetencji, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacji z właściwymi organami oraz zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy oraz w odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy grupa składa się z więcej niż jednej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Sprawozdanie rozważa wpływ na model biznesowy danej grupy oraz zaleca wszelkie proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem danego grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są niezbędne lub odpowiednie w celu usunięcia tych przeszkód.

W przypadku gdy przeszkoda w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy wynika z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o której mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia w swojej ocenie o tej przeszkodzie unijną jednostkę dominującą, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla instytucji zależnych tego podmiotu.

3. W terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania tego sprawozdania unijna jednostka dominująca może przedstawić uwagi oraz zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące zaradzeniu przeszkodom wskazanym w sprawozdaniu.

W przypadku gdy przeszkody wskazane w sprawozdaniu wynikają z sytuacji, w jakiej znajduje się podmiot powiązany, o którym mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi niniejszej dyrektywy, w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania powiadomienia dokonanego zgodnie z ust. 2 akapit drugi niniejszego artykułu unijna jednostka dominująca przedstawia grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji propozycje możliwych środków – wraz z terminami ich wdrożenia – zapewniających spełnianie przez ten podmiot powiązany wymogów, o których mowa w art. 45e lub 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonych jako łączna kwota ekspozycji na ryzyko obliczona zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz, w stosownych przypadkach, spełnienie wymogu połączonego bufora, a także wymogów, o których mowa w art. 45e i 45f niniejszej dyrektywy, wyrażonych jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Termin wdrożenia środków zaproponowanych na podstawie akapitu drugiego uwzględnia przyczyny zaistnienia istotnej przeszkody. Po konsultacji z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają istotną przeszkodę.

4. Informacje o wszelkich środkach zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą przekazywane są przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, po konsultacji z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej wskazania istotnych przeszkód oraz, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód, w której to decyzji uwzględnia się ewentualny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.
5. Wspólną decyzję podejmuje się w terminie czterech miesięcy od dnia przedstawienia jakichkolwiek uwag przez unijną jednostkę dominującą. W przypadku gdy unijna jednostka dominująca nie przedstawiła żadnych uwag, wspólną decyzję podejmuje się w terminie miesiąca od upływu czteromiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy.

Wspólną decyzję dotyczącą przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wynikającej z sytuacji, o której mowa w art. 17 ust. 3 akapit drugi, podejmuje się w terminie dwóch tygodni od daty przedstawienia jakichkolwiek uwag przez unijną jednostkę dominującą zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

Wspólną decyzję uzasadnia się i wydaje w postaci dokumentu, który grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje unijnej jednostce dominującej.

Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 akapit drugi lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w odpowiednim terminie, o którym mowa w ust. 5, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą odpowiednich środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy.

Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje tę decyzję unijnej jednostce dominującej.

Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB, stosuje się decyzję grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- 6a. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w odpowiednim terminie, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla odpowiedniego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą odpowiednich środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla innych podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują tę decyzję podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

7. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmują decyzje o stosownych środkach, jakie mają podjąć jednostki zależne na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 17 ust. 4.

Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzję tę przekazuje się danej jednostce zależnej oraz podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należącemu do tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwemu dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy są to różne organy.

Jeżeli na koniec odpowiedniego terminu, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę, o której mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli odpowiedni termin, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB, stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.”;

9) w art. 32 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe oraz inne istotne okoliczności, nie istnieje żadna rozsądna szansa na to, aby jakiekolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, lub działania nadzorcze, w tym środki wczesnej interwencji lub umorzenie lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w odniesieniu do danej instytucji, zapobiegły upadłości tej instytucji w rozsądnych ramach czasowych;”;

- 10) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 32a

Warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do organu centralnego i instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym

Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podejmować działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do organu centralnego i wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych z tym organem centralnym, które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli ta grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.

Artykuł 32b

Postępowania upadłościowe w odniesieniu do instytucji i podmiotów nieobjętych działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) lub d), w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że spełnione są warunki przewidziane w art. 32 ust. 1 lit. a) i b), lecz że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie leżałoby w interesie publicznym zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. c), zostały zlikwidowane w sposób uporządkowany zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym.”;

11) art. 33 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

- „2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowały działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy podmiot ten spełnia warunki określone w art. 32 ust. 1.
3. W przypadku gdy instytucje zależne holdingu mieszanego znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej finansowej spółki holdingowej, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że pośredniczącą finansową spółkę holdingową wskazuje się jako podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej finansowej spółki holdingowej. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmowały działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do holdingu mieszanego.
4. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu oraz niezależnie od tego, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), nie spełnia warunków określonych w art. 32 ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), o ile spełnione zostały wszystkie poniższe warunki:
- a) podmiot jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) jedna lub większa liczba jednostek zależnych podmiotu będących instytucjami, lecz niebędących podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają warunki określone w art. 32 ust. 1;
- c) aktywa i zobowiązania jednostek zależnych, o których mowa w lit. b), są takiej natury, że upadłość tych jednostek zależnych stanowi zagrożenie dla całej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz konieczne jest podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danego podmiotu w celu przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich jednostek zależnych będących instytucjami albo w celu przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedniej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całości.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 33a

Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwymi organami, które muszą odpowiedzieć w odpowiednim czasie, były uprawnione do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności lub dostawy wynikających z jakiegokolwiek umowy, której stroną jest instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), o ile gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) stwierdzono, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a);

- b) nie istnieje żaden natychmiast dostępny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), który zapobiegłby upadłości instytucji lub podmiotu;
 - c) wykonanie uprawnienia do zawieszenia uznaje się za konieczne, aby uniknąć dalszego pogorszenia kondycji finansowej danej instytucji lub podmiotu; oraz
 - d) wykonanie uprawnienia do zawieszenia jest:
 - (i) niezbędne do dokonania ustalenia przewidzianego w art. 32 ust. 1 lit. c); albo
 - (ii) niezbędne do dokonania wyboru odpowiednich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do zapewnienia skutecznego stosowania jednego lub większej liczby instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania do zobowiązań do płatności lub dostawy względem:
- a) systemów i operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE;
 - b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;

c) banków centralnych.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mając na uwadze okoliczności każdego przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy jest wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby deponenci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów.
4. Okres obowiązywania zawieszenia zgodnie z w ust. 1 musi być jak najkrótszy i nie może przekraczać minimalnego okresu, jaki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za konieczny do celów wskazanych w ust. 1 lit. c) i d), a w żadnym razie nie może być dłuższy niż okres rozpoczynający się w momencie opublikowania powiadomienia o zawieszeniu zgodnie z ust. 8 upływający o północy na koniec dnia roboczego następującego po dniu publikacji w państwie członkowskim organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji lub danego podmiotu.

Po upływie okresu zawieszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, zawieszenie przestaje być skuteczne.

5. Wykonując uprawnienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na uporządkowane funkcjonowanie rynków finansowych, oraz uwzględniają istniejące przepisy krajowe, a także uprawnienia nadzorcze i sądownicze, aby zagwarantować ochronę praw wierzycieli i równe traktowanie wierzycieli w standardowych postępowaniach upadłościowych. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze w szczególności możliwość objęcia danej instytucji lub danego podmiotu postępowaniem upadłościowym na poziomie krajowym w związku z ustaleniem przewidzianym w art. 32 ust. 1 lit. c) oraz wprowadzają rozwiązania, jakie uważają za odpowiednie, aby zapewnić odpowiednią koordynację działań z krajowymi organami administracyjnymi lub sądowymi.
6. Jeżeli zobowiązania do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszone zgodnie z ust. 1, zobowiązania kontrahentów tej umowy do płatności lub dostawy zawiesza się na ten sam okres.
7. Termin zobowiązania do płatności lub dostawy, który przypadłby podczas okresu zawieszenia, upływa natychmiast po wygaśnięciu tego okresu.
8. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie powiadamiały instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), oraz organy, o których mowa w art. 83 ust. 2 lit. a)–h), o wykonywaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, po ustaleniu, że dana instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) oraz przed podjęciem decyzji dotyczącej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje lub zapewnia publikację polecenia lub instrumentu, za pomocą których zobowiązania zostają zawieszone zgodnie z niniejszym artykułem, oraz warunki i okres obowiązywania zawieszenia wprowadzonego na podstawie środków, o których mowa w art. 83 ust. 4.

9. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów zawartych w prawie krajowym państw członkowskich przyznających uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy instytucji i podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przed dokonaniem ustalenia, że te instytucje lub podmioty są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a), lub przyznających uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy instytucji lub podmiotów które mają być objęte procedurą likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego i które mają szerszy zakres i dłuższy okres obowiązywania niż te przewidziane w niniejszym artykule. Uprawnienia takie wykonuje się zgodnie z zakresem, okresem obowiązywania i warunkami przewidzianymi w stosownych przepisach krajowych. Warunki przewidziane w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla warunków dotyczących takiego uprawnienia do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby – w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mógł również, podczas okresu tego zawieszania, wykonać uprawnienie do:
- a) ograniczenia praw zabezpieczonych wierzycieli tej instytucji lub tego podmiotu w zakresie egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji lub tego podmiotu w tym samym okresie obowiązywania, w którym to przypadku zastosowanie ma art. 70 ust. 2, 3 i 4; oraz
 - b) zawieszenia praw którejkolwiek ze stron umowy do wypowiedzenia umowy zawartej z tą instytucją lub tym podmiotem na ten sam okres obowiązywania, w którym to przypadku zastosowanie ma art. 71 ust. 2-8.
11. W przypadku gdy – po dokonaniu ustalenia, że dana instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością zgodnie z art. 32 ust. 1 lit. a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonał uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy w okolicznościach określonych w ust. 1 lub 10 niniejszego artykułu oraz gdy w odniesieniu do tej instytucji lub podmiotu podjęto następnie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonuje swoich uprawnień zgodnie z art. 69 ust. 1, art. 70 ust. 1 lub art. 71 ust. 1 w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu.”;

- 13) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59”;
 - b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59”;
 - (ii) w lit. d) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;
 - c) w ust. 5, 12 i 13 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne zgodnie z art. 59”;
- 14) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 2 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumenty kapitałowe” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne”;
 - b) w ust. 10 lit. a) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

15) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE lub ich uczestników, i powstałych w wyniku udziału w takim systemie, lub względem kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„h) zobowiązań względem instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bez względu na terminy zapadalności tych zobowiązań, z wyjątkiem przypadku gdy te zobowiązania mają stopień uprzywilejowania niższy niż zwykle, niezabezpieczone zobowiązania na podstawie stosownych przepisów krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe i mających zastosowanie w dniu transpozycji niniejszej dyrektywy; w przypadkach, gdy stosuje się ten wyjątek, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla odpowiedniej jednostki zależnej, która nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, czy kwota pozycji zgodnych z art. 45f ust. 2 jest wystarczająca do wsparcia realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

(iii) w akapicie piątym wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikujące się do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

b) w ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają, czy zobowiązania wobec instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, i które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z ust. 2 lit. h) niniejszego artykułu, powinny zostać wyłączone lub częściowo wyłączone na podstawie akapitu pierwszego lit. a)–d) w celu zapewnienia skutecznej realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego ustępu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji może zostać podwyższony w celu uwzględnienia tych wyłączeń, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji jest zgodny z zasadą określoną w art. 34 ust. 1 lit. g).”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego artykułu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania mogącego podlegać umorzeniu lub konwersji lub kategorii zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, a straty, które zostałyby poniesione przez te zobowiązania nie zostały przeniesione w pełni na pozostałych wierzycieli, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednym z lub obu następujących celach:

- a) pokrycia wszelkich strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji, oraz przywrócenia wartości aktywów netto danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do poziomu zero, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a);
- b) zakupu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, aby dokapitalizować daną instytucję, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).”;

d) w ust. 5 lit. a) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

16) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 44a

Sprzedaż podporządkowanych zobowiązań kwalifikowalnych klientom detalicznym

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sprzedawca zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki określone w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72a ust. 1 lit. b) i art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia, sprzedawał takie zobowiązania klientom detalicznym zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE wyłącznie w przypadku gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) sprzedawca przeprowadził ocenę odpowiedniości zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE;
 - b) sprzedawca upewnił się, na podstawie oceny, o której mowa a lit. a), że takie zobowiązania kwalifikowalne są odpowiednie dla tego klienta detalicznego;
 - c) sprzedawca przedstawił dokumenty potwierdzające odpowiedniość zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE.

Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą przewidzieć, że warunki określone w li. a)–c) tego akapitu mają zastosowanie do sprzedawców innych instrumentów kwalifikujących się jako fundusze własne lub zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji.

2. W przypadku gdy warunki określone w ust. 1 zostają spełnione, a portfel instrumentów finansowych tego klienta detalicznego nie przekracza, w momencie nabycia, 500 000 EUR, sprzedawca – na podstawie informacji przekazanych przez klienta detalicznego zgodnie z ust. 3 – zapewnia, aby w momencie nabycia spełnione były oba następujące warunki:
 - a) klient detaliczny nie dokonuje inwestycji w zobowiązania, o których mowa w ust. 1, na łączną kwotę przekraczającą 10 % swojego portfela instrumentów finansowych;
 - b) początkowa kwota inwestycji w jeden lub większą liczbę instrumentów zobowiązań, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 10 000 EUR.
3. Klient detaliczny dostarcza sprzedawcy dokładnych informacji o swoim portfelu instrumentów finansowych, w tym o wszelkich inwestycjach w zobowiązania, o których mowa w ust. 1.
4. Do celów ust. 2 i 3 portfel instrumentów finansowych klienta detalicznego obejmuje depozyty pieniężne i instrumenty finansowe, jednakże z wyłączeniem wszelkich instrumentów finansowych, które zostały użyte jako zabezpieczenie.

5. Bez uszczerbku dla art. 25 dyrektywy 2014/65/UE oraz w drodze odstępstwa od wymogów określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą ustalić minimalną kwotę nominalną wynoszącą co najmniej 50 000 EUR dla zobowiązań, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem warunków i praktyk rynkowych w tym państwie członkowskim, a także środków ochrony konsumenta istniejących w ramach jurysdykcji tego państwa członkowskiego.
6. W przypadku gdy całkowita wartość aktywów podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1, mających siedzibę w jednym z państw członkowskich i podlegających wymogom, o których mowa w art. 45e, nie przekracza 50 mld EUR, to państwo członkowskie może - w drodze odstępstwa od wymogów określonych w ust. 1–5 niniejszego artykułu - zastosować jedynie wymóg określony w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.
7. Państwa członkowskie nie mogą być zobowiązane do stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w ust. 1, wyemitowanych przed dniem ... [18 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].”;

17) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 45

Stosowanie i obliczanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), stale spełniały wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, gdy jest to wymagane na mocy niniejszego artykułu i art. 45a–45i oraz zgodnie z tymi artykułami.
2. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oblicza się – stosownie do przypadku – zgodnie z art. 45c ust. 3, 5 lub 7 jako kwotę funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz wyraża jako odsetek:
 - a) łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) miary ekspozycji całkowitej odnośnego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obliczonej zgodnie z art. 429 i 429a rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 45a

*Wyłączenie ze stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych
i zobowiązań kwalifikowalnych*

1. Niezależnie od art. 45 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwalniają z wymogu określonego w art. 45 ust. 1 instytucje zajmujące się udzielaniem kredytów hipotecznych finansowane z obligacji zabezpieczonych, którym zgodnie z prawem krajowym nie wolno przyjmować depozytów, o ile spełnione zostały wszystkie następujące warunki:
 - a) instytucje te zostaną zlikwidowane w ramach krajowych postępowań upadłościowych lub innego typu postępowań ustanowionych dla tych instytucji i stosowanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42; oraz
 - b) postępowania, o których mowa w lit. a), zapewniają, aby wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, ponieśli straty w sposób zgodny z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Instytucje zwolnione z wymogu ustanowionego w art. 45 ust. 1 nie mogą być częścią konsolidacji, o której mowa w art. 45e ust. 1.

Artykuł 45b

Zobowiązania kwalifikowalne podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zobowiązania włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w przypadku, gdy spełniają one warunki, o których mowa w następujących artykułach rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

- a) art. 72a;
- b) art. 72b, z wyjątkiem ust. 2 lit. d); oraz
- c) art. 72c.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, w przypadku gdy w niniejszej dyrektywie jest mowa o wymogach określonych w art. 92a lub 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do celu tych artykułów na zobowiązania kwalifikowalne składają się zobowiązania kwalifikowalne zdefiniowane w art. 72k tego rozporządzenia i ustalone zgodnie z częścią drugą tytuł I rozdział 5a tego rozporządzenia.

2. Zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych zawierających wbudowane instrumenty pochodne – takich jak strukturyzowane papiery wartościowe – które spełniają warunki określone w ust. 1 akapit pierwszy, z wyjątkiem art. 72a ust. 2 lit. 1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w przypadku gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:
- a) kwota główna zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego jest znana w momencie emisji, jest stała lub rosnąca, i nie ma na nią wpływu wbudowana cecha instrumentu pochodnego, a całkowita kwota zobowiązania wynikającego z instrumentu dłużnego, w tym wbudowanego instrumentu pochodnego, może być wyceniana codziennie poprzez odniesienie do aktywnego i płynnego rynku dwustronnego w przypadku równoważnego instrumentu bez ryzyka kredytowego zgodnie z art. 104 i 105 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; lub
 - b) instrument dłużny zawiera postanowienie umowne, które określa, że wartość roszczenia zarówno w przypadku upadłości emitenta, jak i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji emitenta, jest stała lub rosnąca oraz nie przekracza opłaconej początkowo kwoty zobowiązania.

Instrumenty dłużne, o których mowa w akapicie pierwszym, w tym zawarte w nich wbudowane instrumenty pochodne, nie mogą być przedmiotem jakiejkolwiek umowy o kompensowaniu zobowiązań, a wycena takich instrumentów nie podlega art. 49 ust. 3.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym, włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wyłącznie w odniesieniu do części zobowiązania odpowiadającej kwocie głównej, o której mowa w lit. a) tego akapitu, lub kwocie stałej lub rosnącej, o której mowa w lit. b) tego akapitu.

3. W przypadku gdy zobowiązania zostały wyemitowane przez jednostkę zależną mającą siedzibę w Unii na rzecz jednego z obecnych akcjonariuszy, który nie jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a ta jednostka zależna jest częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zobowiązania te włącza się do kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile spełniono wszystkie następujące warunki:
- a) zobowiązania te zostały wyemitowane zgodnie z art. 45f ust. 2 lit. a);
 - b) wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do tych zobowiązań zgodnie z art. 59 lub 62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) zobowiązania te nie przekraczają kwoty ustalonej w wyniku odliczenia:
 - (i) sumy zobowiązań wyemitowanych na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nabytych przez niego bezpośrednio lub pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kwoty funduszy własnych wyemitowanych zgodnie z art. 45f ust. 2 lit. b); od
 - (ii) kwoty wymaganej zgodnie z art. 45f ust. 1.

4. Bez uszczerbku dla minimalnego wymogu określonego w art. 45c ust. 5 lub art. 45d ust. 1 lit. a), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby część wymogu, o którym mowa w art. 45e równa 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, została spełniona przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zezwolić, aby poziom niższy niż 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, lecz wyższy niż kwota wynikająca z zastosowania wzoru $(1-(X1/X2)) \times 8 \%$ całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, został spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w art. 72b ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy, z uwagi na wartość obniżenia możliwego na podstawie art. 72b ust. 3 tego rozporządzenia:

$X1 = 3,5 \%$ łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

$X2 =$ sumie 18 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz kwoty wymogu połączonego bufora.

W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 45c ust. 5, w przypadku gdy zastosowanie akapitu pierwszego niniejszego ustępu prowadzi do wymogu większego niż 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko dla danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ogranicza część wymogu, o którym mowa w art. 45e i który należy spełnić za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, do kwoty równej 27 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenił, że:

- a) dostępu do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznano w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za możliwe rozwiązanie służące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) w przypadku gdy lit. a) nie ma zastosowania – wymóg, o którym mowa w art. 45e, pozwala temu podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie wymogów, o których mowa w art. 44 ust. 5 lub 8, stosownie do przypadku.

Przy przeprowadzaniu oceny, o której mowa w akapicie drugim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze również pod uwagę ryzyko wywarcia nieproporcjonalnego wpływu na model biznesowy danego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegających art. 45c ust. 6 akapit drugi niniejszego ustępu nie ma zastosowania.

5. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym ani podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, że część wymogu, o którym mowa w art. 45e, do wysokości 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu i do kwoty wynikającej z zastosowania wzoru, o którym mowa w ust. 7, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa – musi zostać spełniona za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych kwalifikowalnych instrumentów, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, o ile spełnione są następujące warunki:
- a) zobowiązania niepodporządkowane, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, mają taki sam stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w krajowym postępowaniu upadłościowym jak niektóre zobowiązania wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3;
 - b) istnieje ryzyko, że w wyniku planowanego stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji wobec zobowiązań niepodporządkowanych, które nie są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3, wierzyciele, których roszczenia wynikają z tych zobowiązań, poniosą większe straty niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego;
 - c) kwota funduszy własnych i innych zobowiązań podporządkowanych nie przekracza kwoty niezbędnej do zapewnienia, aby wierzyciele, o których mowa w lit. b), nie ponieśli strat wyższych niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że w ramach danej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, które są wyłączone lub mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub art. 44 ust. 3, wynosi łącznie ponad 10 % tej klasy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny ryzyka, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu.

6. Do celów ust. 4, 5 i 7 do całkowitej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.

Fundusze własne podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które wykorzystuje się do celów spełnienia wymogu połączonego bufora, są kwalifikowalne do celów spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 4, 5 i 7.

7. W drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować, że wymóg, o którym mowa w art. 45e niniejszej dyrektywy, musi zostać spełniony przez podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub będące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającymi art. 45c ust. 5 lub 6 niniejszej dyrektywy za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych, lub zobowiązań, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, w zakresie, w jakim – z uwagi na obowiązek spełnienia przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymogu połączonego bufora i wymogów, o których mowa w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, art. 45c ust. 5 i art. 45e niniejszej dyrektywy, suma tych funduszy własnych, instrumentów i zobowiązań nie przekracza wyższej z następujących wartości:

- a) 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych, podmiotu; lub
- b) kwoty wynikającej z zastosowania wzoru Ax^2+Bx^2+C , gdzie A, B i C oznaczają następujące kwoty:

A = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

B = kwota wynikająca z wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE;

C = kwota wynikająca z wymogu połączonego bufora.

8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienie, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, w odniesieniu do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, i które spełniają jeden z warunków określonych w akapicie drugim niniejszego ustępu, do wysokości limitu 30 % całkowitej liczby wszystkich podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45e.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają następujące warunki:

- a) w ramach uprzednio przeprowadzonej oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazano istotne przeszkody w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz:
 - (i) po zastosowaniu środków, o których mowa w art. 17 ust. 5, w terminie wymaganym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podjęto jakichkolwiek działań naprawczych; albo
 - (ii) wskazanych istotnych przeszkód nie można wyeliminować poprzez użycie któregośkolwiek ze środków, o których mowa w art. 17 ust. 5, a wykonanie uprawnień, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, częściowo lub w pełni skompensowałoby negatywny wpływ istotnych przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że wykonalność i wiarygodność preferowanej dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone, mając na wadze wielkość tego podmiotu, jego wzajemne powiązania, charakter, zakres, profil ryzyka i złożoność prowadzonej przez ten podmiot działalności, jego status prawny i strukturę własnościową; lub
- c) wymóg, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, odzwierciedla fakt, że podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub podlegający art. 45c ust. 5 lub 6 niniejszej dyrektywy znajduje się, pod względem ryzyka, pośród 20 % największych instytucji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Do celów wartości procentowych, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaokrągla liczbę wynikającą z obliczeń w górę do najbliższej liczby całkowitej.

Państwa członkowskie mogą – uwzględniając specyfikę swojego krajowego sektora bankowego, w tym w szczególności liczbę podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będących globalnymi instytucjami o znaczeniu systemowym lub podlegających art. 45c ust. 5 lub 6, dla których krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45e – ustalić wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym, na poziomie wyższym niż 30 %.

9. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 5 lub 7, wyłącznie po konsultacji z właściwym organem.

Podejmując te decyzje, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze również pod uwagę:

- a) głębokość rynku dla instrumentów funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wycenę takich instrumentów, o ile istnieją, oraz czas potrzebny do zrealizowania wszelkich transakcji niezbędnych do celów zastosowania się do decyzji;
- b) kwotę instrumentów zobowiązań kwalifikowalnych, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności wynoszącym mniej niż rok od daty decyzji, z myślą o dokonaniu korekt ilościowych względem wymogów, o których mowa w ust. 5 i 7 niniejszego artykułu;
- c) dostępność i kwotę instrumentów, które spełniają wszystkie warunki, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, inne niż w art. 72b ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia;

- d) czy kwota zobowiązań, które są wyłączone ze stosowania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 lub 3 i które – w ramach standardowego postępowania upadłościowego – mają taki sam stopień uprzywilejowania jak zobowiązania kwalifikowalne o najwyższym stopniu uprzywilejowania lub niższy, jest istotna w porównaniu z funduszami własnymi i zobowiązaniami kwalifikowalnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku gdy kwota wyłączonych zobowiązań nie przekracza 5 % kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznaje się, że wyłączona kwota nie jest istotna. Powyżej tego progu istotność kwoty zobowiązań wyłączonych oceniają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) model biznesowy podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego model finansowania, profil ryzyka, a także jego stabilność i zdolność wnoszenia wkładu w gospodarkę; oraz
- f) wpływ ewentualnych kosztów restrukturyzacji na dokapitalizowanie podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 45c

Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, na podstawie następujących kryteriów:
 - a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zastosowania do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) konieczność zapewnienia – w stosownych przypadkach – aby podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały fundusze własne i zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do zapewnienia, aby – w przypadku zastosowania wobec nich, odpowiednio, instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub uprawnień do umorzenia i konwersji – możliwości pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego oraz, stosownie do przypadku, wskaźnika dźwigni odpowiednich podmiotów do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- c) konieczność zapewnienia, aby – jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano możliwość wyłączenia określonych klas zobowiązań kwalifikowalnych z umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 3 niniejszej dyrektywy lub możliwość przeniesienia ich w całości na odbiorcę w ramach częściowego przeniesienia – ten podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał fundusze własne i inne zobowiązania kwalifikowalne wystarczające do pokrycia strat oraz przywrócenia łącznego współczynnika kapitałowego oraz, stosownie do przypadku, jego wskaźnika dźwigni do poziomu niezbędnego do umożliwienia mu dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz kontynuowania działalności, na którą uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;
- d) wielkość, model biznesowy, model finansowania oraz profil ryzyka podmiotu;

- e) zakres, w jakim upadłość podmiotu miałaby niekorzystny wpływ na stabilność finansową – w tym poprzez efekt domina względem innych instytucji lub podmiotów – z powodu wzajemnych powiązań podmiotu z tymi innymi instytucjami lub podmiotami lub z resztą systemu finansowego.
2. W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że przeprowadzone ma zostać działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub że wykonane ma być uprawnienie do umorzenia i konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59, zgodnie z odpowiednim scenariuszem, o którym mowa w art. 10 ust. 3, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, równa się kwocie wystarczającej do zapewnienia, aby:
- a) spodziewane straty, które może ponieść podmiot, zostały w pełni pokryte (»pokrycie strat«);
 - b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jego jednostki zależne będące instytucjami lub podmiotami, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), lecz niebędące podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zostały dokapitalizowane do poziomu niezbędnego do umożliwienia im dalszego spełniania warunków uzyskania zezwolenia oraz wykonywania działalności, na którą uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE, dyrektywą 2014/65/UE lub równoważnymi aktami prawnymi na odpowiedni okres nieprzekraczający roku (»dokapitalizowanie«).

W przypadku gdy w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano, że podmiot ma być zlikwidowany w ramach standardowego postępowania upadłościowego lub w ramach innych równoważnych procedur krajowych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy uzasadnione jest ograniczenie wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla tego podmiotu, tak aby wymóg ten nie przekraczał kwoty wystarczającej do pokrycia strat zgodnie z akapitem pierwszym lit. a).

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia w szczególności ograniczenie, o którym mowa w akapicie drugim, pod względem ewentualnego wpływu na stabilność finansową i na ryzyko wywołania efektu domina w systemie finansowym.

3. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:
 - a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a), sumą:
 - (i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz

- (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z dotyczącym jej wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym jej wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), sumą:
 - (i) wysokości strat, które mają być pokryte w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiadającej poziomowi wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powstałej w wyniku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przywrócenie zgodności z wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, na skonsolidowanym poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po zrealizowaniu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i art. 44 ust. 8.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej, skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu, kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.

Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do utrzymania zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i jej dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2, po realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodę, która ma być stosowana przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do szacowania wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE oraz wymogu połączonego bufora, dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podlega tym wymogom na mocy tej dyrektywy.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [sześć miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. W przypadku podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegających art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będących częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa przekraczają 100 mld EUR, poziom wymogu, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, musi być co najmniej równy:

- a) 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a); oraz
- b) 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b).

W drodze odstępstwa od art. 45b podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, spełniają wymóg na poziomie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, który jest równy 13,5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a), oraz 5 %, gdy obliczenia dokonuje się zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), za pomocą funduszy własnych, podporządkowanych kwalifikowalnych instrumentów, lub zobowiązań, o których mowa w art. 45b ust. 3 niniejszej dyrektywy.

6. Po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować o zastosowaniu wymogów ustanowionych w ust. 5 niniejszego artykułu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niepodlegającego art. 92a rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i będącego częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, której łączne aktywa są niższe niż 100 mld EUR, i który według oceny organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może z dużym prawdopodobieństwem stwarzać ryzyko systemowe w przypadku swojej upadłości.

Podejmując decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę:

- a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
- b) zakres, w jakim dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych jest ograniczony;

- (c) zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45e.

Brak decyzji na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla jakiejkolwiek decyzji podjętej zgodnie z art. 45b ust. 5.

- 7. W przypadku podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwota, o której mowa w ust. 2 akapit pierwszy, jest:
 - a) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. a); sumą:
 - (i) wysokości strat podmiotu, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogom, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem w zakresie łącznego współczynnika kapitałowego, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz z dotyczącym go wymogiem, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

- b) do celów obliczania wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, zgodnie z art. 45 ust. 2 lit. b), sumą:
- (i) wysokości strat, które mają być pokryte, odpowiadającej wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla danego podmiotu; oraz
 - (ii) kwoty dokapitalizowania umożliwiającej podmiotowi przywrócenie zgodności z dotyczącym go wymogiem dotyczącym wskaźnika dźwigni, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. a) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, podzieloną przez łączną kwotę ekspozycji na ryzyko.

Do celów art. 45 ust. 2 lit. b) wartość wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, wyraża się procentowo jako kwotę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) niniejszego ustępu, podzieloną przez miarę ekspozycji całkowitej.

Przy ustalaniu indywidualnego wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. b) niniejszego ustępu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę wymogi, o których mowa w art. 37 ust. 10, art. 44 ust. 5 i art. 44 ust. 8.

Określając kwoty dokapitalizowania, o których mowa w poprzednich akapitach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) wykorzystuje najaktualniejsze zgłoszone wartości odpowiedniej łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko lub miary ekspozycji całkowitej skorygowane o wszelkie zmiany wynikające z działań przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
- b) po konsultacji z właściwym organem koryguje w dół lub w górę kwotę odpowiadającą aktualnemu wymogowi, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, w celu ustalenia wymogu, który należy zastosować do odpowiedniego podmiotu po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 niniejszej dyrektywy lub po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi mieć możliwość zwiększenia wymogu przewidzianego w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu o odpowiednią kwotę niezbędną do zapewnienia, aby po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 59 podmiot był w stanie utrzymać wystarczające zaufanie rynku przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit szósty niniejszego ustępu kwotę, o której mowa w tym akapicie, ustala się na poziomie równym wymogowi połączonego bufora, który należy zastosować po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59 niniejszej dyrektywy, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszonym o kwotę, o której mowa w art. 128 pkt 6 lit. a) dyrektywy 2013/36/UE.

Kwotę, o której mowa w akapicie szóstym niniejszego ustępu, koryguje się w dół, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że niższa kwota w wykonalny i wiarygodny sposób wystarczylaby do zapewnienia zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2, po wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 59, lub po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Kwotę tę koryguje się w górę, jeżeli po konsultacji z właściwym organem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że wyższa kwota jest niezbędna do utrzymania wystarczającego zaufania rynku i zapewnienia zarówno ciągłości świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jak i jej dostępu do finansowania bez sięgania po nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe inne niż wkłady z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 44 ust. 5 i 8 oraz art. 101 ust. 2 przez odpowiedni okres nie dłuższy niż rok.

8. W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oczekuje, że określone klasy zobowiązań kwalifikowalnych mogą z dużym prawdopodobieństwem zostać całkowicie lub częściowo wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 44 ust. 3 lub mogłyby zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, spełnia się za pomocą funduszy własnych lub innych zobowiązań kwalifikowalnych wystarczających do:
- a) pokrycia kwoty wyłączonych zobowiązań określonych zgodnie z art. 44 ust. 3;
 - b) zapewnienia spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2.
9. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z niniejszym artykułem zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 2–8 niniejszego artykułu oraz, bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE.
10. Do celów ust. 3 i 7 niniejszego artykułu wymogi kapitałowe interpretuje się zgodnie z zastosowaniem przez właściwy organ przepisów przejściowych określonych w części dziesiątej tytuł I rozdziały 1, 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w przepisach prawa krajowego wdrażających warianty przyznane właściwym organom w tym rozporządzeniu.

Artykuł 45d

Ustalenie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnych instytucji o znaczeniu systemowym oraz unijnych istotnych jednostek zależnych globalnych instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE

1. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będącego globalną instytucją o znaczeniu systemowym lub częścią globalnej instytucji o znaczeniu systemowym składa się z następujących elementów:
 - a) wymogów, o których mowa w art. 92a i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konkretnie w odniesieniu do tego podmiotu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.
2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dotyczący unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE, składa się z następujących elementów:
 - a) wymogów, o których mowa w art. 92b i 494 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
 - b) jakiegokolwiek dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalonego przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konkretnie w odniesieniu do tej istotnej jednostki zależnej zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, który należy spełnić przy użyciu funduszy własnych i zobowiązań spełniających warunki określone w art. 45f i art. 89 ust. 2.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nakłada dodatkowy wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b), wyłącznie:
 - a) w przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 1 lit. a) lub ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, nie jest wystarczający do spełnienia warunków określonych w art. 45c; oraz
 - b) w zakresie zapewniającym spełnienie warunków określonych w art. 45c.
4. Do celów art. 45h ust. 2, w przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obliczają kwotę, o której mowa w ust. 3:
 - a) w odniesieniu do każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, jak gdyby była jedynym podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym.
5. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o nałożeniu dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podjęta na podstawie ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu lub ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu zawiera uzasadnienie, w tym pełną ocenę elementów, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz bez zbędnej zwłoki poddawana jest przeglądowi w celu uwzględnienia wszelkich zmian poziomu wymogu, o którym mowa w art. 104a dyrektywy 2013/36/UE, mającego zastosowanie do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub unijnej istotnej jednostki zależnej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym spoza UE.

Artykuł 45e

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymogi określone w art. 45b–45d na zasadzie skonsolidowanej, na poziomie grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala zgodnie z art. 45h wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie wymogów określonych w art. 45b–45d oraz na podstawie tego, czy należące do grupy jednostki zależne z państw trzecich mają zostać odrębnie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 83b lit. b) odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje – w zależności od specyfiki mechanizmu solidarności i preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – które podmioty w ramach grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają być zobowiązane do zapewnienia zgodności z art. 45c ust. 3 i 5 oraz art. 45d ust. 1, w celu zapewnienia, aby grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako całość zapewniała zgodność z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oraz w jaki sposób takie podmioty mają to zrobić zgodnie z planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 45f

Stosowanie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do podmiotów, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Instytucje, które są jednostkami zależnymi podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub podmiotu z państwa trzeciego, lecz same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spełniają wymogi określone w art. 45c na zasadzie indywidualnej.

Po konsultacji z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zdecydować o zastosowaniu wymogu określonego w niniejszym artykule do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), który jest jednostką zależną podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu unijne jednostki dominujące, które same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz są jednostkami zależnymi podmiotów z państw trzecich, spełniają wymogi określone w art. 45c i 45d na zasadzie skonsolidowanej.

W odniesieniu do grup restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określonych zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 83b lit. b), instytucje kredytowe, które są trwale powiązane z organem centralnym, ale same nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organ centralny, który sam nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wszelkie podmioty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie podlegają wymogowi na mocy art. 45e ust. 3, zapewniają zgodność z art. 45c ust. 7 na zasadzie indywidualnej.

Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotu, o którym mowa w niniejszym ustępie, ustala się zgodnie z art. 45h i 89, stosownie do przypadku, oraz na podstawie wymogów określonych w art. 45c.

2. Wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, dla podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, spełni się przy użyciu jednego lub większej liczby poniższych:

a) zobowiązań:

- (i) które są emitowane na rzecz podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane bezpośrednio albo pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nabyły zobowiązania od podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi, lub są emitowane na rzecz obecnego akcjonariusza niebędącego częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez niego nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59-62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (ii) które spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w art. 72a rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem art. 72b ust. 2 lit. b), c), k), l) i m) oraz art. 72b ust. 3–5 tego rozporządzenia;
- (iii) które w standardowym postępowaniu upadłościowym mają niższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania niespełniające warunku, o którym mowa w ppkt (i), i które nie są kwalifikowalne w odniesieniu do wymogów w zakresie funduszy własnych;

- (iv) które podlegają uprawnieniom do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 w sposób, który jest zgodny ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności nie wywierając wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- (v) których nabycie własności nie jest finansowane bezpośrednio lub pośrednio przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi;
- (vi) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie wskazują bezpośrednio lub pośrednio, że doszłoby do wezwania do sprzedaży zobowiązań lub że zobowiązania byłyby wykupywane, spłacane lub odkupywane przed terminem – stosownie do przypadku – przez podmiot podlegający niniejszemu artykułowi w przypadku innym niż niewypłacalność lub likwidacja tego podmiotu, a podmiot ten w jakikolwiek inny sposób nie ogłasza sam takiej informacji;
- (vii) w przypadku których przepisy, które je regulują, nie dają posiadaczowi prawa do przyspieszenia planowanej przyszłej płatności odsetek lub kwoty głównej w innych przypadkach niż niewypłacalność lub likwidacja podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi;
- (viii) w przypadku których wysokość wypłat odsetek lub dywidend – stosownie do przypadku – należnych z tytułu tych zobowiązań nie jest zmieniana w oparciu o zdolność kredytową podmiotu podlegającego niniejszemu artykułowi lub jego jednostki dominującej;

- b) poniższych funduszy własnych:
 - (i) kapitału podstawowego Tier I; oraz
 - (ii) innych funduszy własnych, które:
 - są emitowane na rzecz podmiotów wchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane; lub
 - są emitowane na rzecz podmiotów niewchodzących w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nie nabywane, tak długo, jak wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59–62 nie ma wpływu na kontrolę sprawowaną nad jednostką zależną przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej, która nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:
- a) zarówno jednostka zależna, jak i podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45e;

- c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - d) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, oraz oświadczył, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje on pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej nie są istotne;
 - e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują jednostkę zależną;
 - f) podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej.
4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej niebędącej podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również odstąpić od stosowania niniejszego artykułu w odniesieniu do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:
- a) zarówno jednostka zależna, jak i jednostka dominująca mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) jednostka dominująca spełnia na zasadzie skonsolidowanej wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w tym państwie członkowskim;
- c) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań przez jednostkę dominującą na rzecz jednostki zależnej, w odniesieniu do której dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w szczególności w przypadku gdy wobec jednostki dominującej podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienia w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 59 ust. 1;
- d) jednostka dominująca wykaże właściwemu organowi, że jednostka zależna podlega ostrożnemu zarządzaniu, oraz oświadczyła, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje ona pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, lub ryzyka w jednostce zależnej nie są istotne;
- e) procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują jednostkę zależną;
- f) jednostka dominująca dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej.

5. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w ust. 3 lit. a) i b), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej może zezwolić na pełne lub częściowe spełnienie wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, za pomocą gwarancji udzielonej przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która spełnia następujące warunki:
- a) gwarancja została udzielona co najmniej w kwocie równoważnej kwocie wymogu, który zastępuje;
 - b) gwarancja jest uruchamiana, gdy jednostka zależna nie jest w stanie spłacić swoich długów lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności, lub gdy w odniesieniu do tej jednostki zależnej dokonano ustalenia zgodnie z art. 59 ust. 3, w zależności od tego, która z tych sytuacji będzie miała miejsce wcześniej;
 - c) gwarancja jest zabezpieczona za pośrednictwem uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/47/WE na co najmniej 50 % jej wysokości;
 - d) zabezpieczenie gwarancji spełnia wymogi art. 197 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które – po dokonaniu odpowiednio ostrożnych redukcji wartości – jest wystarczające do pokrycia kwoty zabezpieczonej zgodnie z lit. c);
 - e) zabezpieczenie gwarancji jest wolne od obciążeń, a w szczególności nie jest stosowane jako zabezpieczenie jakiegokolwiek innej gwarancji;
 - f) zabezpieczenie posiada efektywny termin zapadalności, który spełnia ten sam warunek zapadalności co warunek, o którym mowa w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz

- g) nie istnieją jakiekolwiek bariery prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej, w tym w przypadku, gdy wobec podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Do celów akapitu pierwszego lit. g), na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia niezależną, pisemną opinię prawną z uzasadnieniem lub inny sposób odpowiednio wykazuje, że nie istnieją jakiekolwiek bariery prawne, regulacyjne lub operacyjne dla przeniesienia zabezpieczenia z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do odpowiedniej jednostki zależnej.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dodatkowo określających metody unikania sytuacji, w których instrumenty uznane do celów niniejszego artykułu pośrednio subskrybowane, w części lub w całości, przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, utrudniałyby sprawną realizację strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Metody takie mają zapewniać w szczególności właściwe przeniesienie strat do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe przeniesienie kapitału z podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podmiotów, które są częścią grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lecz nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz przewidywać mechanizm umożliwiający unikanie podwójnego liczenia instrumentów kwalifikowalnych uznanych do celów niniejszego artykułu. Metody te obejmują mechanizm odliczeń lub rozwiązanie zapewniające równoważny poziom solidności oraz zapewniają podmiotom, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wynik równoważny wynikowi pełnej bezpośredniej subskrypcji instrumentów kwalifikowalnych uznanych do celów niniejszego artykułu przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [sześć miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 45g

Zwolnienie dla organu centralnego i instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może częściowo lub w pełni odstąpić od stosowania art. 45f w odniesieniu do organu centralnego lub instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) instytucja kredytowa oraz organ centralny podlegają nadzorowi sprawowanemu przez ten sam właściwy organ, mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim i są częścią tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) zobowiązania organu centralnego i jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi, lub zobowiązania jego instytucji kredytowych trwale powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;

- c) minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a także wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych, są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji;
- d) w przypadku zwolnienia dla instytucji kredytowej trwale powiązanej z organem centralnym, zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom instytucji trwale powiązanych;
- e) odpowiednia grupa restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg, o którym mowa w art. 45e ust. 3; oraz
- f) nie istnieją obecnie ani nie są przewidywane istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań pomiędzy organem centralnym a trwale powiązanymi instytucjami kredytowymi w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 45h

Procedura ustalania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne należące do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podlegającej wymogowi, o którym mowa w art. 45f, na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, aby wypracować wspólną decyzję w sprawie:
 - a) kwoty wymogu stosowanej na poziomie skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz

- b) kwoty wymogu stosowanej na zasadzie indywidualnej do każdego podmiotu należącego do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja musi zapewniać zgodność z art. 45e i 45f oraz musi być w pełni uzasadniona i przekazana:

- a) podmiotowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez właściwy dla niego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) podmiotom należącym do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla tych podmiotów;
- c) unijnej jednostce dominującej należącej do grupy przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy ta unijna jednostka dominująca sama nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wchodzącym w skład tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja podjęta zgodnie z niniejszym artykułem może przewidywać, że – gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie nabył, w sposób pośredni lub bezpośredni, wystarczających instrumentów zgodnych z art. 45f ust. 2 – wymogi, o których mowa w art. 45c ust. 7, są częściowo spełnione przez daną jednostkę zależną zgodnie z art. 45f ust. 2 za pomocą instrumentów wyemitowanych na rzecz podmiotów nienależących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabytych przez te podmioty.

2. W przypadku gdy więcej niż jeden podmiot będący globalną instytucją o znaczeniu systemowym należący do tej samej globalnej instytucji o znaczeniu systemowym jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, poddają dyskusji oraz – w stosowanych przypadkach i gdy jest to zgodne ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji globalnej instytucji o znaczeniu systemowym – wydają zgodę na stosowanie art. 72e rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz na zastosowanie korekty służącej zminimalizowaniu lub usunięciu różnicy między sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sumą kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Taką korektę można zastosować z zastrzeżeniem poniższych:

- a) korektę tę można zastosować w odniesieniu do różnic w obliczeniach łącznych kwot ekspozycji na ryzyko między odpowiednimi państwami członkowskimi poprzez dostosowanie poziomu wymogu;
- b) korekty tej nie stosuje się w celu wyeliminowania różnic będących wynikiem ekspozycji między grupami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. a) niniejszej dyrektywy i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 dla poszczególnych podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie może być niższa niż suma kwot, o których mowa w art. 45d ust. 4 lit. b) niniejszej dyrektywy i art. 12 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

3. W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy decyzję podejmuje się zgodnie z ust. 4–6.
4. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 45e, decyzję dotyczącą tego wymogu podejmuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po należyтым uwzględnieniu:
 - a) oceny podmiotów należących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie są podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeprowadzonej przez odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy na koniec terminu czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB.

Podejmując decyzję, EUNB uwzględnia akapit pierwszy lit. a) i b).

Termin czterech miesięcy uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie miesiąca.

Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie miesiąca od skierowania do niego sprawy, stosuje się decyzję organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu, o którym mowa w art. 45f i który ma zostać zastosowany w odniesieniu do któregośkolwiek podmiotu należącego do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, decyzję podejmuje organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla tego podmiotu, w przypadku gdy spełnione zostały wszystkie następujące warunki:
 - a) odpowiednio uwzględniono pisemne opinie i zastrzeżenia wyrażone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz
 - b) w przypadku gdy grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest inny niż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednio uwzględniono pisemne opinie i zastrzeżenia wyrażone przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują następnie swoje decyzje zgodnie z decyzją EUNB. Podejmując decyzję, EUNB uwzględnia akapit pierwszy lit. a) i b).

Termin czterech miesięcy uznaje się za etap postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB podejmuje decyzję w terminie miesiąca.

Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie kieruje sprawy do EUNB w celu przeprowadzenia wiążącej mediacji w przypadku gdy poziom ustalony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej:

- a) mieści się w granicach 2 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wymogu, o którym mowa w art. 45e; oraz

b) jest zgodny z art. 45c ust. 7.

W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie miesiąca stosuje się decyzje organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych.

Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownych przypadkach aktualizowane.

6. W przypadku gdy wspólna decyzja nie została podjęta w terminie czterech miesięcy z powodu sporu dotyczącego poziomu wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz poziomu wymogu, który ma zostać zastosowany w odniesieniu do podmiotów należących do grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, zastosowanie mają następujące warunki:

- a) decyzję dotyczącą poziomu wymogu, który ma być zastosowany w odniesieniu do jednostek zależnych grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie indywidualnej, podejmuje się zgodnie z ust. 5;
- b) decyzję dotyczącą poziomu wymogu odnoszącego się do skonsolidowanej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się zgodnie z ust. 4.

7. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 1, oraz wszelkie decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 4, 5 i 6, w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownych przypadkach aktualizowane.

8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, wymagają, aby podmioty spełniały wymóg, o którym mowa w art. 45 ust. 1, i sprawdzają, czy spełniają one ten wymóg, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu oraz równolegle opracowują i utrzymują plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 45i

Sprawozdawczość nadzorcza w zakresie wymogu oraz podawanie do wiadomości publicznej informacji dotyczącej wymogu

1. Podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1, podlegające wymogowi, o którym mowa w art. 45 ust. 1, składają właściwym dla nich organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdania dotyczące:
- a) kwot funduszy własnych spełniających, stosownie do przypadku, warunki określone w art. 45f ust. 2 lit. b) niniejszej dyrektywy i kwot zobowiązań kwalifikowalnych oraz wielkości tych kwot wyrażonych zgodnie z art. 45 ust. 2 niniejszej dyrektywy, stosownie do przypadku, po zastosowaniu odliczeń zgodnie z art. 72e–72j rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) kwot innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji;
 - c) w odniesieniu do pozycji, o których mowa w lit. a) i b):
 - (i) ich elementów składowych, w tym profilu zapadalności;

- (ii) ich stopnia uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym; oraz
- (iii) czy są one regulowane przez przepisy państwa trzeciego, a jeżeli tak, którego państwa trzeciego, i czy przepisy te zawierają postanowienia umowne, o których mowa w art. 55 ust. 1 niniejszej dyrektywy, art. 52 ust. 1 lit. p) i q) oraz art. 63 lit. n) i o) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Obowiązek składania sprawozdań dotyczących kwot innych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, o którym mowa w akapicie pierwszy lit. b) niniejszego ustępu, nie ma zastosowania do podmiotów, które w dniu składania sprawozdań zawierających te informacje posiadają kwoty funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w wysokości co najmniej 150 % wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 1, obliczone zgodnie z akapitem pierwszym lit. a) niniejszego ustępu.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, składają:

- a) co najmniej raz na pół roku – sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a); oraz
- b) co najmniej raz na rok – sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c).

Jednakże na wniosek właściwego organu lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmioty, o których mowa w ust. 1, składają sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 1, z większą częstotliwością.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, co najmniej raz do roku podają do wiadomości publicznej informacje dotyczące:
 - a) kwot funduszy własnych, które, stosownie do przypadku, spełniają warunki określone w art. 45f ust. 2 lit. b) oraz zobowiązań kwalifikowalnych;
 - b) elementów składowych pozycji, o których mowa w lit. a), w tym ich profilu zapadalności oraz uprzywilejowania w standardowym postępowaniu upadłościowym;
 - c) mającego zastosowanie wymogu, o którym mowa w art. 45e lub art. 45f, wyrażonego zgodnie z art. 45 ust. 2.
4. Ust. 1 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania do podmiotów, których plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że zostaną one zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego.
5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metod dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane na potrzeby sprawozdawczości nadzorczej, o której mowa w ust. 1 i 2.

Takie projekty wykonawczych standardów technicznych określają standardowy sposób przekazywania informacji na temat stopnia uprzywilejowania pozycji, o których mowa w ust. 1 lit. c), mającego zastosowanie w krajowym postępowaniu upadłościowym w każdym państwie członkowskim.

W odniesieniu do instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, podlegających art. 92a i art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie projekty wykonawczych standardów technicznych w stosownych przypadkach dostosowywane są do wykonawczych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 430 tego rozporządzenia.

EUNB przedłoży Komisji te wykonawcze standardy techniczne do dnia ...
[12 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów ujawniania informacji, częstotliwości oraz powiązanych instrukcji, zgodnie z którymi dokonuje się ujawniania informacji wymaganego na mocy ust. 3.

Takie jednolite formaty ujawniania informacji zawierają informacje, które są wystarczająco obszerne i porównywalne, aby umożliwić ocenę profili ryzyka podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1, oraz stopień, w jakim podmioty te spełniają mający zastosowanie wymóg, o którym mowa w art. 45e lub art. 45f. W stosownych przypadkach formaty ujawniania informacji mają formę tabeli.

W odniesieniu do instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, podlegających art. 92a i art. 92b rozporządzenia (UE) nr 575/2013, takie projekty wykonawczych standardów technicznych w stosownych przypadkach dostosowywane są do wykonawczych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 434a tego rozporządzenia.

EUNB przedłoży Komisji te wykonawcze standardy techniczne do dnia ...
[12 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. W przypadku gdy podjęto działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 59, wymogi dotyczące podawania informacji do wiadomości publicznej, o których mowa w ust. 3, mają zastosowanie od dnia, w którym upływa termin na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub art. 45f, o którym mowa w art. 45m.

Artykuł 45j

Składanie sprawozdań EUNB

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który został ustalony, zgodnie z art. 45e lub art. 45f, dla każdego podmiotu objętego ich jurysdykcją.

2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych wzorów sprawozdań, instrukcji i metody dotyczących stosowania tych wzorów, częstotliwości i terminów składania sprawozdań, definicji i rozwiązań informatycznych, które mają być stosowane na potrzeby identyfikowania i przekazywania EUNB informacji do celów ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami.

EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 45k

Naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Na każdy przypadek naruszenia minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o którym mowa w art. 45e lub 45f, odpowiednie organy reagują na podstawie przynajmniej jednego z poniższych:
 - a) uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 i 18;
 - b) uprawnienia, o których mowa w art. 16a;

- c) środki, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE;
- d) środki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27;
- e) sankcje administracyjne i inne środki administracyjne zgodnie z art. 110 i 111.

Odpowiednie organy mogą również przeprowadzić ocenę, czy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, znajdują się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, zgodnie z art. 32, 32a lub 33, stosownie do przypadku.

- 2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy konsultują się ze sobą podczas wykonywania swoich odpowiednich uprawnień, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 45l

Sprawozdania

- 1. EUNB, we współpracy z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, raz w roku składa Komisji sprawozdanie zawierające ocenę co najmniej następujących elementów:
 - a) sposobu wdrożenia na poziomie krajowym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ustalonego zgodnie z art. 45e lub art. 45f, a w szczególności tego, czy wystąpiły rozbieżności w poziomach określonych dla porównywalnych podmiotów w poszczególnych państwach członkowskich;

- b) sposobu wykonywania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia, o którym mowa w art. 45b ust. 4, 5 i 7, a także tego, czy pojawiły się rozbieżności w wykonywaniu tego uprawnienia w poszczególnych państwach członkowskich;
 - c) łącznego poziomu i elementów składowych funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych instytucji i podmiotów, kwot, na które opiewają instrumenty wyemitowane w tym okresie, oraz dodatkowych kwot niezbędnych do spełnienia mających zastosowanie wymogów.
2. W uzupełnieniu do sprawozdania rocznego przewidzianego w ust. 1 EUNB co trzy lata składa Komisji sprawozdanie zawierające ocenę następujących elementów:
- a) wpływu minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz ewentualnych proponowanych zharmonizowanych poziomów tego minimalnego wymogu na:
 - (i) rynki finansowe ogólnie, a w szczególności rynki długu niezabezpieczonego i instrumentów pochodnych;
 - (ii) modele biznesowe i struktury bilansów instytucji, w szczególności profil finansowania i strategię finansowania w instytucjach, oraz prawną i operacyjną strukturę grup;
 - (iii) rentowność instytucji, w szczególności ich koszt finansowania;

- (iv) migrację ekspozycji do podmiotów, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym;
- (v) innowacje finansowe;
- (vi) powszechność występowania instrumentów funduszy własnych i podporządkowanych instrumentów kwalifikowalnych oraz ich charakter i zbywalność;
- (vii) podejmowanie ryzyka przez instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy;
- (viii) poziom obciążenia aktywów w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy;
- (ix) działania podejmowane przez instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, w celu spełnienia minimalnego wymogu, a w szczególności zakres, w jakim minimalny wymóg został spełniony poprzez delewarowanie aktywów, emisję długu długoterminowego oraz pozyskiwanie kapitału; oraz
- (x) poziom akcji kredytowej instytucji kredytowych, ze szczególnym uwzględnieniem kredytów udzielanych mikro, małym i średnim przedsiębiorstwom, władzom lokalnym, władzom regionalnym i podmiotom sektora publicznego oraz finansowania handlu, w tym kredytów udzielanych w ramach urzędowych programów ubezpieczania kredytów eksportowych;

- b) interakcji minimalnych wymogów z wymogami w zakresie funduszy własnych, wskaźnikiem dźwigni i wymogami dotyczącymi płynności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE;
 - c) zdolności instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszej dyrektywy, do samodzielnego pozyskiwania kapitału lub finansowania z rynków w celu spełnienia wszelkich proponowanych zharmonizowanych wymogów minimalnych.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, składa się Komisji do dnia 30 września roku kalendarzowego następującego po ostatnim roku, którego dotyczy sprawozdanie. Pierwsze sprawozdanie zostanie złożone Komisji do dnia 30 września roku następującego po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy.
- Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, obejmuje trzy lata kalendarzowe i składa się je Komisji do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego następującego po ostatnim roku, którego dotyczy sprawozdanie. Pierwsze sprawozdanie zostanie złożone Komisji do dnia 31 grudnia 2022 r.

Artykuł 45m

Uzgodnienia przejściowe oraz uzgodnienia mające zastosowanie po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiednie okresy przejściowe dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku. Termin dla instytucji i podmiotów na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7 ustala się na dzień 1 stycznia 2024 r.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala pośrednie poziomy docelowe dla wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogów wynikających ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, które instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), muszą spełnić na dzień 1 stycznia 2022 r. Pośrednie poziomy docelowe zapewniają co do zasady liniowy wzrost funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w kierunku spełnienia wymogu.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ustanowić okres przejściowy, który kończy się po dniu 1 stycznia 2024 r. w przypadku gdy jest to należycie uzasadnione i stosowne, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 7, biorąc pod uwagę:

- a) rozwój sytuacji finansowej podmiotu;

- b) szanse na to, że podmiot będzie w stanie zapewnić w rozsądnym terminie spełnienie wymogów, o których mowa w art. 45e lub 45f, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7; oraz
 - c) czy podmiot jest w stanie zastąpić zobowiązania, które nie spełniają już kryteriów kwalifikowalności lub zapadalności określonych w art. 72b i 72c rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 45b lub art. 45f ust. 2 niniejszej dyrektywy, a jeżeli nie jest w stanie – czy ta niezdolność ma charakter indywidualny czy też wynika z zakłóceń na całym rynku.
2. Termin dla podmiotów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na spełnienie minimalnego poziomu wymogów, o których mowa w art. 45c ust. 5 lub 6, ustala się na dzień 1 stycznia 2022 r.
3. Minimalne poziomy wymogów, o których mowa w art. 45c ust. 5 i 6, nie mają zastosowania w okresie dwóch lat następujących po dniu:
- a) w którym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosował instrument umorzenia lub konwersji długu; lub
 - b) w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wprowadził alternatywny środek sektora prywatnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 lit. b), na mocy którego instrumenty kapitałowe i inne zobowiązania zostały umorzone lub poddane konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub w odniesieniu do których uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 są wykonywane w odniesieniu do tego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu dokapitalizowania podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. Wymogi, o których mowa w art. 45b ust. 4 i 7, a także w art. 45c ust. 5 i 6, stosownie do przypadku, nie mają zastosowania w tym trzyletnim okresie następującym po dniu, w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupę, której podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest częścią, uznano za globalną instytucję o znaczeniu systemowym, lub w którym podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji znalazł się w sytuacji, o której mowa w art. 45c ust. 5 lub 6.
5. W drodze odstępstwa od art. 45 ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają odpowiedni okres przejściowy na spełnienie wymogów określonych w art. 45e lub 45f, lub wymogu wynikającego ze stosowania art. 45b ust. 4, 5 lub 7, stosownie do przypadku, dla instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), wobec których zastosowano instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonano uprawnienie do umorzenia lub konwersji, o którym mowa w art. 59.
6. Do celów ust. 1-5 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), o planowanym minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych w odniesieniu do każdego 12-miesięcznego okresu podczas okresu przejściowego, z myślą o ułatwieniu stopniowego budowania ich zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania. Pod koniec okresu przejściowego minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych musi być równy kwocie ustalonej na podstawie art. 45b ust. 4, 5 lub 7, art. 45c ust. 5 lub 6, art. 45e lub art. 45f, stosownie do przypadku.

7. Przy ustalaniu okresów przejściowych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę:
- a) powszechność występowania depozytów oraz brak instrumentów dłużnych w modelu finansowania;
 - b) dostęp do rynków kapitałowych zobowiązań kwalifikowalnych;
 - c) zakres, w jakim podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bazuje na kapitale podstawowym Tier I w celu spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45e.
8. Z zastrzeżeniem ust. 1 nie można uniemożliwić organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonania późniejszych zmian okresu przejściowego albo jakichkolwiek planowanych minimalnych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których poinformowano na podstawie ust. 6.”;
- 18) w art. 46 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;
- 19) w art. 47 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

20) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) jeżeli i wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji zgodnie z lit. a)–d) niniejszego ustępu jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w wymaganym zakresie kwotę główną lub pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji, w tym instrumentów dłużnych, o których mowa w art. 108 ust. 3, zgodnie z hierarchią roszczeń w standardowym postępowaniu upadłościowym, w tym ze stopniem uprzywilejowania depozytów przewidzianym w art. 108, zgodnie z art. 44, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a)–d) niniejszego ustępu, dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).”;

b) w ust. 2 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), wszystkie roszczenia wynikające z pozycji funduszy własnych miały, w przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe, niższy stopień uprzywilejowania niż wszelkie inne roszczenia niewynikające z pozycji funduszy własnych.

Do celów akapitu pierwszego w zakresie, w jakim dany instrument jest jedynie częściowo uznawany za pozycję funduszy własnych, cały instrument jest traktowany jako roszczenie wynikające z pozycji funduszy własnych i ma niższy stopień uprzywilejowania niż wszelkie inne roszczenia, które nie wynikają z pozycji funduszy własnych.”;

21) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 55

Umowne uznanie umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia postanowienia umownego, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy lub instrumentu ustanawiających zobowiązanie uznają, że zobowiązanie to może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się uznać za wiążące każde obniżenie kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersję lub każde umorzenie, których dokonuje się w drodze zastosowania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile takie zobowiązanie spełnia wszystkie poniższe warunki:

a) zobowiązanie nie jest wyłączone na mocy art. 44 ust. 2;

- b) zobowiązanie nie jest depozytem, o którym mowa w art. 108 lit. a);
- c) zobowiązanie jest regulowane prawem państwa trzeciego;
- d) zobowiązanie zostało wyemitowane lub zawarte po dniu, od którym dane państwo członkowskie rozpoczęło stosowanie przepisów przyjętych w celu transpozycji niniejszej sekcji.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zdecydować, że obowiązek przewidziany w akapicie pierwszym niniejszego ustępu nie ma zastosowania do instytucji lub podmiotów, w odniesieniu do których wymóg zgodnie z art. 45 ust. 1 równa się kwocie na pokrycie strat określonej zgodnie z art. 45c ust. 2 lit. a), pod warunkiem że zobowiązania, które spełniają wszystkie warunki określone w akapicie pierwszym lit. a)-d) i które nie zawierają postanowienia umownego, o którym mowa w tym akapicie, nie są wliczane do tego wymogu.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego stwierdza, że zobowiązania lub instrumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą podlegać uprawnieniom do umorzenia lub konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego zgodnie z prawem kraju trzeciego lub wiążącą umową zawartą z tym państwem trzecim.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ustala, że włączenie postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 do postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, taka instytucja lub taki podmiot powiadamiały o tym ustaleniu, łącznie z wskazaniem klasy odnośnego zobowiązania i uzasadnieniem, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Taka instytucja lub taki podmiot przekazują organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie informacje, o które organ ten zwraca się w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenił wpływ takiego powiadomienia na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku przekazania powiadomienia na podstawie akapitu pierwszego, obowiązek włączenia do postanowień umownych postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 był automatycznie zawieszany od momentu otrzymania powiadomienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że włączenie postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 do postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie nie jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, mając na uwadze konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takiej instytucji lub takiego podmiotu, wymaga, aby takie postanowienie umowne zostało włączone w rozsądnym terminie po otrzymaniu powiadomienia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dodatkowo wymagać od danej instytucji lub danego podmiotu, aby zmieniły swoje praktyki dotyczące stosowania odstępstwa od umownego uznania umorzenia lub konwersji długu.

Zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie obejmują dodatkowych instrumentów w Tier I, instrumentów w Tier II ani instrumentów dłużnych, o których mowa art. 2 ust. 1 pkt 48 ppkt (ii), w przypadku gdy te instrumenty są zobowiązaniami niezabezpieczonymi. Ponadto zobowiązania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mają wyższy stopień uprzywilejowania niż zobowiązania, o których mowa w art. 108 ust. 2 lit. a), b) i c) oraz art. 108 ust. 3.

W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w kontekście oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 15 i 16 lub w dowolnym innym momencie – ustali, że w ramach odnośnej klasy zobowiązań obejmującej zobowiązania kwalifikowalne kwota zobowiązań, w których zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1, wraz z zobowiązaniami, które są wyłączone – zgodnie z art. 44 ust. 2 – lub najprawdopodobniej zostaną wyłączone – zgodnie z art. 44 ust. 3 – ze stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji, wynosi ponad 10 % tej klasy, bezzwłocznie ocenia wpływ tej szczególnej sytuacji na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub tego podmiotu, w tym także wpływ na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z ryzykiem naruszenia zabezpieczeń wierzycieli przewidzianych w art. 73 przy wykonywaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych.

W przypadku gdy na podstawie oceny, o której mowa w akapicie piątym niniejszego ustępu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że zobowiązania, do których zgodnie z akapitem pierwszym nie włączono postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1, stwarzają istotną przeszkodę w możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonuje on uprawnienia przewidziane w art. 17, stosownie do przypadku, w celu usunięcia tej przeszkody.

Zobowiązań, do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączyły postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w postanowieniach umownych, lub w odniesieniu do których, zgodnie z niniejszym ustępem wymóg ten nie ma zastosowania, nie wlicza się do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wymagać od instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), przekazania organom opinii prawnej odnoszącej się do prawnej wykonalności i skuteczności postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
4. W przypadku gdy instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączą do swoich postanowień umownych regulujących odnośne zobowiązanie postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia to organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tego zobowiązania.

5. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia wykazu zobowiązań, do których stosuje się wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, oraz treści postanowienia umownego wymaganego zgodnie z tym ustępem, uwzględniając różne modele biznesowe instytucji.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego sprecyzowania:
- a) warunków, w jakich włączenie przez instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w określonych kategoriach zobowiązań byłoby niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów;
 - b) warunków, na jakich organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wymagać włączenia stosownego postanowienia umownego na podstawie ust. 2 akapit trzeci;
 - c) rozsądnego terminu, w jakim organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wymagać włączenia postanowienia umownego na podstawie ust. 2 akapit trzeci.

EUNB przedłoży Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [rok po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa – w przypadku gdy uzna to za konieczne – kategorie zobowiązań, w odniesieniu do których instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może ustalić, że włączenie postanowienia umownego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest niewykonalne z punktu widzenia prawa lub z innych względów, na podstawie warunków dalej sprecyzowanych w wyniku zastosowania ust. 6.
8. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów i wzorów powiadomień przekazywanych organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 2.

EUNB przedłoży Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

22) tytuł rozdziału V w tytule IV otrzymuje brzmienie:

„Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

23) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wymóg umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych można wykonać:

a) niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; albo

b) w połączeniu z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32, 32a lub 33.

W przypadku gdy podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nabył odpowiednie instrumenty kapitałowe i zobowiązania kwalifikowalne pośrednio poprzez inne podmioty w tej samej grupie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uprawnienie do umorzenia lub konwersji tych odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych wykonuje się łącznie z wykonaniem tego samego uprawnienia na poziomie jednostki dominującej danego podmiotu lub na poziomie innych jednostek dominujących, które nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby straty zostały skutecznie przeniesione na podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dany podmiot został dokapitalizowany przez podmiot restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Po wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza się wycenę przewidzianą w art. 74 i zastosowanie ma art. 75.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych, niezależnie od działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, można wykonać wyłącznie w odniesieniu do zobowiązań kwalifikowalnych spełniających warunki, o których mowa w art. 45f ust. 2 lit. a) niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem warunku dotyczącego rezydualnego terminu zapadalności zobowiązań określonego w art. 72c ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

W przypadku wykonania tego uprawnienia, państwa członkowskie zapewniają, aby umorzenie lub konwersja były dokonywane zgodnie z zasadą, o której mowa w art. 34 ust. 1 lit. g).

- 1b. W przypadku gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje się w odniesieniu do podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – w wyjątkowych okolicznościach odchodząc od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w odniesieniu do podmiotu, który nie jest podmiotem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, kwotę, która ulega obniżeniu, jest umarzana lub poddawana konwersji zgodnie z art. 60 ust. 1 na poziomie takiego podmiotu, wlicza się do progów określonych w art. 37 ust. 10 i art. 44 ust. 5 lit. a) lub art. 44 ust. 8 lit. a), które mają zastosowanie do danego podmiotu.”;
- d) w ust. 2 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a”;
- e) w ust. 3 część wprowadzająca oraz lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
- „3. Państwa członkowskie wymagają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 60 i bezzwłocznie, w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, wyemitowanych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), gdy zachodzi jedna lub większa liczba następujących okoliczności:
- a) w przypadku gdy ustalono, że spełnione zostały warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 32, 32a lub 33, przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub

- b) odpowiedni organ ustali, że o ile uprawnienie to nie zostanie wykonane w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a, instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie będą w stanie utrzymać rentowności działalności,;”;
- f) w ust. 4 i 10 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „instrumentów kapitałowych lub zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w ust. 1a”;

24) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Przepisy dotyczące umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych”;

- b) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) kwotę główną zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie zobowiązania kwalifikowalne, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego, o czym mowa w art. 59 ust. 1a:

- a) obniżenie tej kwoty głównej ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie z mechanizmem zwrotu określonym w art. 46 ust. 3;
- b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub zobowiązania kwalifikowalnego, o którym mowa w art. 59 ust. 1a, wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już zobowiązań oraz zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego zgodność z prawem wykonania uprawnienia do umorzenia;
- c) żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, o których mowa w art. 59 ust. 1a, nie wypłaca się odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.”;

d) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Aby przeprowadzić konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a, na mocy ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać, aby instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), wyemitowały instrumenty w kapitale podstawowym Tier I na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i takich zobowiązań kwalifikowalnych. Odpowiednie instrumenty kapitałowe i takie zobowiązania można poddać konwersji wyłącznie w przypadku gdy spełnione są następujące warunki.”;

(ii) w lit. d) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych lub poszczególnych zobowiązań kwalifikowalnych, o których mowa w art. 59 ust. 1a.”;

25) w art. 61 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w art. 59 ust. 1a niniejszej dyrektywy, są uznawane do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f ust. 1 niniejszej dyrektywy, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej dyrektywy, jest odpowiedni organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, uzyskały zezwolenie zgodnie z tytułem III dyrektywy 2013/36/UE.”;

26) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przed dokonaniem ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe lub zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w art. 59 ust. 1a, do celów spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 45f, na zasadzie indywidualnej, lub odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej lub na zasadzie skonsolidowanej, odpowiedni organ spełniał następujące wymogi:

- a) rozważając, czy dokonać ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla odpowiedniego podmiotu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powiadamia w ciągu 24 godzin od konsultacji z tym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
 - (i) organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz, w przypadku gdy jest to inny organ, odpowiedni organ w państwie członkowskim, w którym zlokalizowany jest organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
 - (ii) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla innych podmiotów w ramach tej samej grupy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które bezpośrednio lub pośrednio nabyły zobowiązania, o których mowa w art. 45f ust. 2 od podmiotu podlegającego art. 45f ust. 1;

b) rozważając, czy dokonać ustalenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ odpowiedzialny za każdą instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które wyemitowały odpowiednie instrumenty kapitałowe, względem których mają zostać wykonane uprawnienia do umorzenia lub konwersji, gdyby dokonano takiego ustalenia, oraz, w przypadku gdy nie są to te same organy, odpowiednie organy w państwie członkowskim, w którym zlokalizowane są właściwe organy i organ sprawujący nadzór skonsolidowany.”;

b) w ust. 4 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, odpowiedni organ, po konsultacji z organami powiadomionymi zgodnie z lit. a) ppkt (i) lub lit. b) tego ustępu, ocenia następujące kwestie:”;

- 27) w art. 63 ust. 1 lit. e), f) oraz j) wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;
- 28) w art. 66 ust. 4 wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”;

29) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Pod warunkiem że istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, są nadal wykonywane, środek w zakresie zapobiegania kryzysom, zawieszenie zobowiązań na mocy art. 33a lub środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiają nikomu.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zawieszenie lub ograniczenie na mocy art. 33a, 69 lub 70 nie stanowią niewykonania zobowiązania umownego do celów ust. 1 i 3 niniejszego artykułu i art. 71 ust. 1.”;

30) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jakiegokolwiek zawieszenie na podstawie ust. 1 nie ma zastosowania do zobowiązań do płatności i dostawy względem:

a) systemów i operatorów systemów wyznaczonych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE;

- b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia;
 - c) banków centralnych.”;
- b) w ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zakres tego uprawnienia, mając na uwadze okoliczności każdego przypadku. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skrupulatnie oceniają adekwatność rozszerzenia stosowania zawieszenia na kwalifikujące się depozyty zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE, zwłaszcza depozyty gwarantowane osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy uprawnienie do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy jest wykonywane w odniesieniu do kwalifikujących się depozytów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, aby deponenci mieli dostęp do odpowiedniej kwoty dziennej z tych depozytów.”;

31) art. 70 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, względem któregośkolwiek z poniższych:

- a) zabezpieczenia wierzytelności systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE;

- b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 tego rozporządzenia; oraz
- c) banków centralnych w stosunku do aktywów zastawionych lub zapewnionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.”;

32) art. 71 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jakiegokolwiek zawieszenie na podstawie ust. 1 lub 2 nie ma zastosowania do:

- a) systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE;
- b) kontrahentów centralnych, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, oraz kontrahentów centralnych z państw trzecich uznanych przez ESMA zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012; lub
- c) banków centralnych.”;

33) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 71a

*Umowne uznanie uprawnień w zakresie zawieszenia w ramach restrukturyzacji
i uporządkowanej likwidacji*

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia do wszelkich umów finansowych, które zawierają, a które są regulowane przepisami prawa państwa trzeciego postanowień, zgodnie z którymi strony uznają, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować wobec tej umowy uprawnienia do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań na mocy art. 33a, 69, 70 i 71 oraz uznają, że są związane wymogami określonymi w art. 68.
2. Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby unijne jednostki dominujące zapewniły, by ich jednostki zależne z państw trzecich włączały do umów finansowych, o których mowa w ust. 1, postanowienia w celu wykluczenia sytuacji, w której wykonywanie uprawnień organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zawieszenia lub ograniczenia praw i zobowiązań unijnej jednostki dominującej, zgodnie z ust. 1, stanowiłoby ważny powód wykonania prawa do przedterminowego rozwiązania takich umów, ich zawieszenia, modyfikacji, kompensowania lub potrącenia, lub egzekucji zabezpieczeń wierzytelności.

Wymóg określony w akapicie pierwszym może mieć zastosowanie do jednostek zależnych z państw trzecich, które są:

- a) instytucjami kredytowymi;
- b) firmami inwestycyjnymi (lub które byłyby firmami inwestycyjnymi, gdyby siedziba ich zarządu znajdowała się w odnośnym państwie członkowskim); lub
- c) instytucjami finansowymi.

3. Ust. 1 ma zastosowanie do każdej umowy finansowej, która:

- a) tworzy nowe zobowiązanie, lub powoduje istotną zmianę istniejącego zobowiązania po wejściu w życie przyjętych na poziomie krajowym przepisów służących transpozycji niniejszego artykułu;
- b) przewiduje wykonanie jednego lub większej liczby praw do wypowiedzenia umowy lub praw do egzekucji zabezpieczeń wierzytelności, do których miałyby zastosowanie art. 33a, 68, 69, 70 lub 71, gdyby dana umowa finansowa była regulowana przez przepisy jednego z państw członkowskich.

4. W przypadku gdy instytucja lub podmiot nie włącza postanowienia umownego wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, nie uniemożliwia to organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zastosowania uprawnień, o których mowa w art. 33a, 68, 69, 70 lub 71 w odniesieniu do tej umowy finansowej.

5. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia treści postanowienia wymaganego zgodnie z ust. 1, uwzględniając różne modele biznesowe instytucji i podmiotów.

EUNB przedłoży Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia ... [12 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

- 34) w art. 88 wprowadza się następujące zmiany:

- a) art. 88 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem art. 89 grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, art. 45–45h, art. 91 i 92, oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.”;

- b) w ust. 1 akapit drugi ppkt (i) wyrazy „art. 45” zastępuje się wyrazami „art. 45–45h”;

35) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 89

Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W przypadku gdy instytucja z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego posiada jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijne jednostki dominujące mające siedzibę w dwóch lub większej liczbie państwach członkowskich – lub dwa lub większa liczba unijnych oddziałów uznawane za istotne przez dwa lub większą liczbę państw członkowskich, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te podmioty mają siedzibę lub w których są zlokalizowane te istotne oddziały, ustanawiają jedno europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pełni funkcje i realizuje zadania określone w art. 88 w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz oddziałów, w zakresie, w jakim zadania te dotyczą tych ostatnich.

Zadania, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, obejmują ustalenie wymogu, o którym mowa w art. 45–45h.

Podczas ustalania wymogu, o którym mowa w art. 45–45h, członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę globalną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w przypadku gdy taka istnieje, przyjętą przez organy z państw trzecich.

W przypadku gdy zgodnie z globalną strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub unijna jednostka dominująca i jej jednostki zależne nie są podmiotami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgadzają się z tą strategią, jednostki zależne mające siedzibę w Unii lub, na zasadzie skonsolidowanej, unijna jednostka dominująca spełniają wymóg określony w art. 45f ust. 1, emitując instrumenty, o których mowa w art. 45f ust. 2 lit. a) i b) na rzecz jednostki dominującej najwyższego szczebla z państwa trzeciego lub jej jednostek zależnych mających siedzibę w tym samym państwie trzecim lub innych podmiotów na warunkach określonych w art. 45f ust. 2 lit. a) ppkt (i) oraz lit. b) ppkt (ii).

3. W przypadku gdy tylko jedna unijna jednostka dominująca posiada wszystkie unijne jednostki zależne instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba unijnej jednostki dominującej.

W przypadku gdy akapit pierwszy nie ma zastosowania, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla unijnej jednostki dominującej lub unijnej jednostki zależnej, która posiada całkowite aktywa bilansowe o największej wartości.

4. Państwa członkowskie mogą, za wzajemnym porozumieniem wszystkich właściwych stron, odstąpić od wymogu ustanowienia europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inna grupa lub kolegium pełni już te same funkcje i realizuje już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełnia wszystkie warunki i przestrzega wszystkich procedur, które ustanowiono w niniejszym artykule i art. 90, w tym spełnia warunki i przestrzega procedur, które dotyczą członkostwa w europejskich kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do europejskich kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.
5. Z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działa, pod innymi względami, zgodnie z art. 88.”.

36) w sekcji B pkt 6 oraz w sekcji C pkt 17 załącznika wszystkie formy gramatyczne wyrazów „zobowiązania kwalifikowalne” zastępuje się odpowiednią formą gramatyczną wyrazów „zobowiązania mogące podlegać umorzeniu lub konwersji”.

Artykuł 2
Zmiany w dyrektywie 98/26/WE

W dyrektywie 90/26/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) »partner centralny« lub »CCP« oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;”;
 - b) lit. f) otrzymuje brzmienie:

f) »uczestnik« oznacza instytucję, partnera centralnego, agenta rozrachunkowego, izbę rozliczeniową, operatora systemu lub członka rozliczającego CCP, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Do dnia ... [24 miesiące po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej]
Komisja przeprowadzi przegląd sposobów, w jakie państwa członkowskie stosują przepisy niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji krajowych bezpośrednio uczestniczących w systemach regulowanych przepisami prawa państwa trzeciego i do zabezpieczenia dostarczonego w związku z uczestnictwem w takich systemach. Komisja oceni w szczególności potrzebę wprowadzenia dalszych zmian w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do systemów regulowanych przepisami prawa państwa trzeciego. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na ten temat, w stosownych przypadkach wraz z wnioskami dotyczącymi zmiany niniejszej dyrektywy.”.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia ... [18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia ich wejścia w życie w prawie krajowym, co nastąpi nie później niż w dniu ... [18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy zmieniającej].

Państwa członkowskie stosują art. 1 pkt 17 niniejszej dyrektywy, w odniesieniu do art. 45i ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE od dnia 1 stycznia 2024 r. W przypadku gdy – zgodnie z art. 45m ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE – organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalił termin spełnienia wymogów, który upływa po dniu 1 stycznia 2024 r., data rozpoczęcia stosowania art. 1 pkt 17 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do art. 45i ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE jest taka sama jak termin spełnienia wymogów.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący